Năm thứ tư — N° 830

Mỗi số 0$06

Thứ ba 21 Février 1933

HAY DÙNG SỮA HIỆU

Đuốc nhà nam

Chủ-nhiệm NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO QUÁN VÀ TÒA-SOẠN
72, Rue Legrandière — Dây thép nói số 6,96

Chủ-bút NGUYỄN-VĂN-SINH

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° A. 1328

Hút thuốc JOB

Hay là đừng hút thuốc

MỘT LỜI TRUNG-CÁO MẤY THẦY THUỐC ANNAM NỬA MÙA

Nói đến nghề làm thuốc ta ở nước ta ngày nay, khiến những người có đạo-đức, ai ai cũng phải sanh lòng lo sợ chán ngán. Hạng người có học thức nhiều ít và có kinh-nghiệm lâu năm, vì kế mưu sanh mà rày nghề làm thuốc, dầu không hay bo gì, nhưng còn có thể gọi là thầy lang được.

Bởi như những kẻ chữ nhứt nhứt không biết, một vị thuốc không hay, cũng qua chỉ quơ một phương thuốc tổ-truyền hay là xin ai được một toa thuốc *nóng lạnh*, mà cũng xưng là thầy lang, cũng dương đương tự-đắc, lên mặt cứu dân độ thế! Làm thuốc như họ thật là một cách giết người không dao!

Họ nói lào: Cứu dân độ thế gì thầy? Thà nói thiệt ngay rằng: *Cứu thân độ thế* hay là cứu cơm gạo cho dễ nghe.

Ai đời cứu dân độ thế mà một vị thuốc cũng biết cho rành, một quyển sách thuốc không đọc cho suốt hồi đến mạnh-lạc thế nào cũng không biết, hồi đến tạng phủ thế nào cũng không hay, không phân thế nào là hàn, ôn, bình, nhiệt, không biết thế nào là quân, thần, tá, sứ... bỗng nghề tới, thì họ cũng cứ trả lời rằng:

— Chúng tôi xin thủ thiệt: quả thiệt chữ *nhứt* là một, cũng không biết, chỉ nhớ có phương thuốc gia truyền đỉ kêm ăn thôi!

Ôi! cứu dân độ thế mà như vậy sao? Nghề chỉ có bấy nhiêu mà thôi sao?

Thế mà ai mời đi coi bịnh, thì nói thánh nói tướng, quả ông Biển-Thước phục sanh! Chm lấy tay bịnh nhơn, thấy mạch nó nhảy thánh thót; thầy lang ta làm bộ suy nghĩ một hồi, rồi đỡ ngay những câu sáo ngữ ra nói cho một hồi, những là « thủy khuy hỏa kiệt, thấy hỏa vị lế khí huyết câu hư » v..v.... Thầy chưng sự chữ sách với thâu chỉ những chữ ấy nghĩa gì, chưa chắc thầy đã hiểu nghĩa cho rành. Vì chẳng, mấy câu sáo đó, ai còn lạ gì: nên người ta thấy hỏa đầy đủ, khí huyết tốt, thì làm gì có bịnh. Bởi thấy hỏa khuy, khí huyết xiu thì mới mang bịnh và mới thầy tới chớ!

Thong thả rồi thầy móc cái toa ở trong túi áo ra, bất cứ ai mắc chứng bịnh gì, thầy cứ theo toa thuốc gia-truyền thế nào, thì biên ra thế vậy cho người ta uống. Sống chết mặc hay, tiền thầy bỏ tôi, thế là xong việc rồi. Ai biết nghề thuốc, thử cầm cái toa của ông lang « nửa mùa » đã biên ra đó mà coi; thôi thì thấy nó kỳ khôi vô nghĩa quá, chẳng ra phương gì, cũng không chuyên trị bịnh gì hết thảy. Cớ nhờ được cam-thảo là biên cam-thảo, nhờ được thuốc-địa là biên thuốc-địa, nhờ sâm biên Sâm, nhờ Thược biên thược, thuốc lòng được bao nhiêu vị, thầy biên đại vô. đến đổi một cái toa thuốc ít ra cũng tới 30 vị, nhiều ra thì đến 40 vị, mà không kể gì đến chỉ những vị đó phải chăm chế với nhau ra sao, hay là công phạt với nhau ra sao? Người thay cho tánh mạng của người có bịnh uống thuốc.

Tất nghề của họ như vậy, mà họ lại có tánh khinh thường tự phụ mới thêm ghê sợ cho; coi hay cũng không ra gì, thuốc nào cũng chế là dở; rất đổi bộ chê cả thuốc Tây thuốc Nhựt cũng không bằng thuốc của họ nữa. lại phê-bình những người học-thức quảng-bác mạch-lạc tinh thông kia, mà nếu thánh không cho ăn lộc hay là không có sứ mạng làm thuốc thì cũng chẳng ăn nổi. Mình đây chỉ có một phương thuốc gia truyền thôi mà cũng nổi tiếng danh-y, dựng nên công-nghiệp, vậy thì làm thuốc có cần gì học rộng biết nhiều đâu.

Nghe mấy lời quấy-cáo của họ càng đỗ sợ hơn:

« Thuốc tổ-truyền từ 18 đời, « công nghiên cứu hàng 40 năm, « trị đủ bá chứng bá bịnh, hiệu-« nghiệm như thần. Ai uống « không hết. Xin trả tiền lại. Bà « tăng nổi danh lục-tỉnh, nức « tiếng ba kỳ.

« Cách đây vài năm, có một « bịnh-nhơn ở xứ kia, mắc phải « một chứng bịnh *bất trị*, tới 10 « năm trời thầy thuốc Tây chữa « cũng không hết, thầy thuốc Tàu « chữa cũng không khỏi, sau may « phước gặp được thầy, chữa có « trong 3 tuần lễ thôi, mà bịnh-« nhơn lành mạnh như xưa v.v »

Ghê thay! chứng bịnh trong 10 năm thuốc tây thuốc Tàu đều vô hiệu, mà bài thuốc gia-truyền của thầy có 3 tuần lễ là lành mạnh như xưa; tôi tưởng được lời rao, có lẽ bịnh-nhơn cũng đã lành rồi, không phải uống thuốc nữa. Ở đời làm ăn, không ai cấm ai làm lời rao nói tốt cho mình, nhưng cũng khoe khoang vừa vừa chớ mới phải.

Phàm trăm nghề ở đời, nghề gì cũng là nghề kiếm ăn, nhưng kiếm ăn sao cho nó đáng đồng tiền thì cái lương-tâm mình nó mới khỏi cắn rứt, hưống chi kiếm ăn bằng cái nghề có quan hệ đến sanh mạng người ta, cang phải khiêm tốn thận trọng muôn phần. Nếu chỉ làm lời rao nói quá sự thật, miễn là lấy được tiền của thiên-hạ thì thôi, tôi chắc những người rành nghề thuốc mem, không bao giờ chịu làm như thế.

Trên trời ngày nào là không có mây, mà có đám mây nào giống đám mây nào đâu, cũng như ở thế-gian mấy người là không có lúc thọ bịnh, nhưng chẳng có bịnh nào giống nhau sao hết. Vậy thì, nhà làm thuốc phải đối chứng lấy phương, thầy bịnh gia giảm mới được chớ, có lẽ nào chỉ dùng hoài một phương thuốc mà chữa lành lẽ thầy các cô đng bịnh bao giờ? Nếu vậy thì mỗi một xứ cứ lựa lấy một phương thuốc cho thiệt hay là đủ rồi, lần gì phải bày đặt ra các y khoa làm chi cho thêm rộn chuyện vậy!

(*Coi qua trương sáu*)

Cha Tòng đi qua Rome để lãnh chức Giám-mục

Bổn-báo đã đăng tin nói cha Tòng ở họ Tân-định được thăng chức Giám-mục.

Bữa kia có đ-ền nói ngài sẽ qua Rome, để cho Đức Giáo-hoàng làm lễ trao chức. Ngày làm lễ nhằm 11 Juin.

Cũng ngày ấy, Giám-mục ở Thiên-tân (Tàu) là ông Joseph Fan sẽ làm lễ tấn chức cho vài ông Giám-mục khác của Tàu.

Bắt được 9 ki-lô thuốc phiện lậu ở một sở cao-su tại Biênhòa

Bữa chúa nhựt nầy, ba ông Castarel, Hennequin và Fraure lên Biên-hòa, vào một sở cao-su của M. R. khám xét. Bắt được 9 kilô thuốc phiện lậu và một cây súng sáu.

Vụ nầy còn điều tra.

Ông Castanet sẽ làm đầu đội lính thương chánh, tuần về thuốc phiện lậu.

Khỏi lửa ở Nam Mỹ

Colombie và Pérou lại đánh nhau nữa

Chưa biết bội Vanquốc đã định đoạt phân xử vụ Colombie và Pérou ra sao, chớ hai bên quân không ai nhịn ai cả.

Vừa rồi, hai chiếc tàu trận của Colombie chở quân vào bến Putumayo, và kéo hết lên bờ. Tàu chở binh có đoàn máy bay ở trên dẫn đường và ngừa sự đánh phá thình lình của quân địch.

Sau khi quân Colombie lên bờ rồng, thì hai bên rắp chiến. Ở mặt đất thì quân pháo — súng bắn nhau trên máy thì máy đoàn máy bay của hai bên lại giao phóng. Thiệt là dữ dội.

Hai xứ nầy không nhịn nhau, của Paraguay và Bolivie cũng vẫn còn gầu xé nhau nữa.

Vấn-đề chở chuyên hành-khách

Xin các ông Ủy-viên thành phố nhớ tới nạn độc-quyền

Bổn-báo hay tin chắc rằng công ty xe hơi đò (Autobus) Annam chạy Saigon-Cholon-Giadinh, lâu bán các xe lại cho hãng xe Charner.

Hãng nầy đã đưa đơn cho ban ủy-viên địa phương Saigon-Cholon, để xin độc quyền. Bổn-báo mong sao các ông ủy-viên Annam nên sốt-sắng với phận sự, đừng để qua, để dân sự Annam ở bị cới nầy khỏi bị thiệt hại lớn.

Sổ tháo mai sẽ có bài nói rõ.

Hoàng-đế Bảo-đại sẽ lạc thành cái bia của những người trong hội Du-học ở Phanthiet

Theo tờ thông cáo của quan Công-sứ Phanthiết thì ngày 21 Février 9 giờ mai Hoàng-đế Bảo-đại sẽ lạc thành cái bia của những người trong hội Du-học ở Phan-thiết tuân lịnh Hoàng-đế mà dựng. Trong chương-trình chỉ có lạc thành bi-đài ấy thôi, không có bia nào nữa hết. Hội ấy là cơ quan sẽ có ảnh hưởng lớn trong tiền đồ nước ta, khoách trương thêm cho quốc dân dự vào đông số bao nhiêu thì học trò du học sẽ nhờ hãy nhiều.

Vậy Hoàng-đế giá lâm lạc thành thật là một kỷ niệm lớn trong lịch sử vậy.

Chuyện thị-phi

Không từ nhập mộng

Bữa trước, tôi đã xin lỗi biện bác cái nói « *chưa biết sống sao biết chết* » của Khổng-tử. Vì ngài nói câu ấy, tức là nghĩa « có sống mới có chết » vậy.

Tôi đem ra mấy cái chứng cớ khẩn-thiết về sanh-lý, về khoa-học, về tôn-giáo, mà trộm nghĩ rằng Khổng-tử nói như vậy là sai. Sự thiệt, phải nói ngược lại: « *có chết mới có sống* » thì mới đúng.

Xưa nay người Tàu và người mình vẫn tôn Khổng-tử là đng Tuấy muốn đời (*ngọn thái sơn*), những lời ngài dạy bắc đều như chém sắt đóng đinh, không có thể lung lay biện bác được. Nay mình dám cho là ngài nói về nghĩa sống chết kia là sai, thì mấy ông hưng mắt thay ngài, trách mình là vô đạo đã đánh, chẳng nói làm chi, còn sợ một bậc bị học-trò ngài đánh mình trong mộng nữa là khác. Vì chuyện cả đời nhà Minh bên Tàu, có một anh học-trò cũng bề bác một cái lý-thuyết nào đó của Khổng-tử, tối mê đêm năm mộng thấy môn-đồ ngài là thầy Tử-Lộ cầm côn đánh vào lưng dao lắm.

Phàm người ta chuyên chú mơ tưởng một chuyện gì, thường hay thành mộng. Cổ lẽ sau khi viết bài kia rồi, tôi bằng lo nghĩ vẩn vơ về sự bị đón như anh học trò trên đây, nên chi đêm mới rồi trong giấc mơ màng, nằm mộng thấy Khổng-tử biến về. Nhưng mà may phước! tưởng là bị đánh đòn hay quở trách gì, mà té ra không.

Tôi còn nhớ phường phất mấy lời ngài dạy như vầy:

« Câu ấy của ta, vì các người biện bác theo cái phương-diện của các người muốn đối với đời nay, chẳ vẫn nó không sai đâu.

Bởi Tử-Lộ hỏi sự chết, mà ta phải ngăn cản đó, chính là ý ta muốn phiền trách và muốn thức tỉnh những kẻ chưa lo sống đã vội lo chết. Xã-hội Trung-quốc và xã-hội Việt-nam của các người xưa nay có nhiều hạng người cố tình, hễ mưu-sự ở đời, có tâm-tư trí-não như ai chỗ phải, lại còn đủ sức làm việc hữu ích cho đời nữa là khác, thế mà họ chỉ biết hàm chứng những cái danh rỗng lợi hão, tưởng vậy là mục-đích của sự sống rồi, thời không lo làm gì iếu tới cho mình và giúp ích cho đời chút nào hết.

« Tức cười! Đang cón mạnh khoẻ sống nhân, chưa biết mình bao nhiêu năm nữa mới hết ăn cơm trời, gối xương cầm đất, thế mà bây giờ họ đã lo tìm đất xây mồ xẩn sẵn, để sau con chôn chôn họ ở đó. Lâm kế lại lo rằng mới mai họ chết đi, mà nếu không có chút danh-hiệu chức hàm gì để cho con chôn đề vào bia - vì mà thô, cũng là khẩu vài trong kinh cũng giỏi, thì nhẩm lại thua người biểu phẩm biết bao. Bởi vậy lúc đang sanh-thời, đầu mua chuộc tốn hao, dầu cúi lên khúm năm, họ cũng cố rán mưu cầu cho được chức-vị làm công ngư, danh-hiệu là ông kia, chỉ cốt để khắc chữ vào mộ bia và cố tên « *công cơm* » cho con chôn mà thôi.

« Những kẻ như vậy, chẳng phải là họ chỉ biết chết mà không biết sống là gì đó sao? Sống không lo cạnh-tranh tấn-thủ, chưa chi đã lo những sự đắp-điểm cho cái chết, là nghĩa lý gì? »

Một lát ngài lại nói tiếp:

« Học-thuyết tư-tưởng của ta, cốt vì chươn-sanh, tất phải tùy thời tiến hóa thay đổi. Vì vậy những lời ta dạy hồi xưa, có nhiều điều đúng hoài với vạn-cổ thiên-thu, mà cũng có nhiều điều phải nên tùy thời sửa đổi cho hợp, chớ ta có bảo ai ở đời nào cũng hưng mắt theo ta hết thảy đâu. Vì dụ như đang đời Xuân-thu, thiên hạ loạn-lạc, thế kể nam - nhi phải làm sao chống đỡ non sông, đẩy ngang trời đất mới được, thế mà lúc bấy giờ, một các học-trò của ta là Trà - Dự quen thói nữ ngày, cho nên ta phải rấy phải mắng. Trái lại, các người sanh ra đời nay, việc quốc-gia xã - hội đã có người Pháp lo dùm, thanh - niên các người đi làm hai buổi khó nhọc, lại thêm thói tiết nông nản, thì các người lâm giấc ngủ trưa, mà cho thì là hạp vệ-sanh, ta đâu có trách.

« Tôm lại người đời muốn biết ta, học ta, thì những lời dạy của ta đã lại, nên theo thời thế mà biến, chớ nhấp nhổm không được. Người nên nói cho những người muốn duy-trí sùng-thái không học biết điều đó nghe ».

Phù-Vân.

Bửa qua, quan-lại Pháp đồng tình làm reo...

Ta nên biết rằng trong chương trình lý-tài của chánh-phủ Daladier có khoản nói về quan-lại, mà chỉ nói sơ-sơ vậy thôi. Bản thảo ấy được Hạ-nghị-viện chuẩn y, quan-lại vẫn kêu nài, không ngờ đưa ra bàn ủy-viên ấy lại tỏ Thượng-nghị-viện, bàn ấy sửa lại, có ý gắt với quan-lại. Nghĩa là sụt lương thiệt tình.

Vì khoản nầy, trong tờ phúc-bẩm của bàn ủy-viên nói quan-lại có 850 ngàn người, chỉ làm rộn vậy, chớ thiệt tình có vài người cần đầu, mà phần đông không đồng tâm, phải ở tiết kiệm cho công-nho nhiều hơn, mà đừng tăng thêm thuế nặng ở buổi nầy.

Thấy thế, quan-lại nhóm lại nhứt định làm bểu-tình bữa qua để phản đối ở chỉ của bàn ủy-viên ấy. Nhưng dư-luận bảo việc tùy theo nơi nơi.

Quan Toàn-quyền Pasquier đã về tới Hanói rồi

Hồi 5 giờ sáng bữa chúa nhựt, quan Toàn-quyền Pasquier lên Bắc-kỳ cỡi máy bay ra Huế.

Máy bay tới Huế vào lối 12 giờ rưỡi trưa, rồi ngài đáp chuyến xe lửa tốc-hành thẳng về Hanói. Sáng bữa qua ngày đã về phủ Toàn-quyền Hanói rồi.

Theo như tin của chúng tôi đã nói, thì ngài về Hanói không lâu xếp đặt công việc xong thì lại trở vào đây liền.

NGOÀI TRÁI ĐẤT RA,

TRÊN HỎA-TINH CŨNG CÓ NGƯỜI TA CHĂNG?

Năm nay có hai đám tinh thông-tin với Hỏa-tinh: một đám dùng máy điện 15 ngàn triệu bu-gi, một đám muốn nhờ thần thánh

Lâu nay, khoa-học-giả người ta đã nhận thấy rằng trong vũ-trụ nầy không phải chỉ có một mình trái đất mới có sanh-vật mà thôi, cũng nhiều trái đất khác nữa, vì dụ như sao Hỏa (*Mars*) là một, cũng có, sanh-vật như ở địa-cầu ta, và sanh-vật trên đó chắc cũng văn-minh ghê gớm lắm.

Có đến trái đất và sao Hỏa cách xa nhau không hết là mấy trăm ngàn triệu cây số, bởi vậy có những khoa-học đưa ra nói định hay đến, sao Hỏa hay là muốn thông tin với sao Hỏa thì người đời đều cho là điên-khùng hết thảy. Song với cái tài khoa-học đời nay, có lẽ việc định làm đó sớm muộn gì cũng có thể thiệt thành đặng.

Năm nay, bên Hồng-mao có hai phe đều dự-bị thông tin với sao Hỏa. Họ định làm một cách đồng dân kỉ hồi, chớ không phải là quyện giả ngộ đâu, có đều việc họ làm sẽ thành công hay không thì bây giờ đâu có biết trước.

***

Phe thứ nhứt toàn là những người khoa-học, định dùng những điện hiệu bằng yến-sáng thật mạnh, do một cây đèn rọi thật lớn, cất trên chót núi Jungfrau ở nước Tri-sai (*Suisse*), để đánh điện thông tin lên Hỏa-tinh.

Họ đã đặt hãng *Chance frères* là hãng chuyên-môn làm kiểu cỡ danh ở Luân-đôn, làm ba miếng kiểu rọi cực kỳ lớn cũng giống như kiểu đèn phà ngoài biển, nhưng có điều sức nó mạnh hơn và hình nó lớn hơn nhiều. Ba miếng kiểu ấy sẽ chiếu ra một cái ta sáng hết sức mạnh, vì nó sáng tới 15 ngàn triệu bu-gi (15 *milliards de bougies*)

Người ta định chế ra cái tia giống như thế, thật là mạnh hơn hồi xưa nay chưa hề có, vì hồi có sức mạnh bực đó thì mới có thể từ trái đất rọi qua 54 triệu cây số mà làm tới hỏa tinh đặng.

Bộ máy dùng để đánh điện tín nầy (cũng đánh bằng điện hiệu Morse như dây thép thường hay dùng), người ta đã làm gần xong, chỉ rạng sang thì đem qua Thoại-sĩ rắc-vô cột đèn rọi sẽ dựng trên chót núi Jungfrau.

Người làm đầu cuộc tổ-chức là lùng nầy, chẳng phải ai lạ, chính là ông Henry Pri-e, làm thư-ký trong viện Quốc-gia Tâm-linh-Nghiên-cứu (*Laboratoire nationale des recherches psychiques*) ở Luân-đôn, bấy lâu nổi tiếng, là nhờ vì ông đã khám phá ra được nhiều vụ cầu cơ giả dối.

Nhà báo *Matin* ở Paris nghe tin, có sai phóng-viên qua lời chuyện, thì ông nói đại khái như vầy:

— Nhờ có ông kiều thiên-văn rả, mạnh, hăng ngày tôi đóm lên Hỏa-tinh mà xem xét, thấy thời tiết trên đó cũng chia ra từng mùa như ở mặt đất mình, có đầu mùa ở trên ngân hơn. Cuối hết ở trên cùng có nước, vì trong mùa đông, thấy trên rắc chặt núi có những lớp trắng phủ bạp, ngó hình như tuyết Khi-hậu cũng gần giống như dưới đất mình, có đầu sanh-vật hình như sống ở dưới nước, nhưng mà cũng thông minh tấn-tới.

« Tôi trông mong rằng những cái tia sáng của chúng tôi sẽ chiếu lên Hỏa-tinh, để thông tin với người Hỏa-tinh, để thông tin với người trên đó, chẳng bao lâu chúng sẽ lìm cách để trả lời cho mình biết rằng họ đã nhận được điện-tín của mình.

« Sở dĩ chúng tôi lựa chọn núi Jungfrau để dựng cột điện-tín, là vì có nhiều lẽ: trước hết là bởi miệt đó có nhiều nguồn sống điện-khí, có thể giúp thêm sức mạnh cho công cuộc mình lắm, sau là bởi ở đó sẵn có một đài thiên-văn đủ đồ hơn hết, phòng khi trên hoả-tinh có trả lời xuống thì mình dễ tin để biết. Công cuộc nầy hao tốn nhiều tiền lắm, hiện nay còn thiếu 500 ngàn quan nữa mới đủ, các nhà hảo-tâm đang chung đâu lại giúp cho chúng tôi. »

***

Còn phe thứ nhì cũng muốn thí-nghiệm thì gồm có hai nhà vật-lý học, một nhà chế-tạo phát-minh và một vị kỹ-sư đồ-kỉ.

Có điều phe nầy muốn nhờ phép thần bí để thông-tin chớ không phải cốt nhờ ở khoa-học. Nghĩa là họ sẽ cậy một người đàu hà ngồi đồng cầu tiên, đặng giao thiệp với người ở Hỏa tinh.

Phe nầy đều là những người tin thần tiên lắm. Họ định đặt một cái máy vô tuyến điện thật lớn ở trên Bắc-cực (pôle nord, đầu nam trái đất), rồi đánh điện tín lên Hỏa-tinh. Theo như vị thầy « hộ mạng » của người đầu bà ngồi đồng kia đã gởi bút bảo cho thì một trái đất chỉ có miền tuyết đông ở Bắc-cực là chỗ liên lợi thông tin với sao Hỏa hơn hết.

Vị thầy nầy xưng danh là *Exal Exis* làm « *cua 14 tinh trên sao Hỏa* », có lẽ đã hiểu tinh nhập đồng mà bảy tỏ cho người đầu bà kia biết đại-khái tình hình trên hỏa tinh như vầy:

« Người trên Hỏa-tinh, kêu tên trái đất là *Rhea* và bấy lâu vẫn tỏ mỏ để ý tới địa-cầu, cũng như người Bắc-cầu vẫn tỏ mỏ để ý tới Hỏa-tinh vậy. Bởi xưa, sanh-vật Hỏa-tinh đã từng nhiều phen thông tin tức với nhơn-loại Địa cầu rồi, vì sau chung quanh

(*Coi qua trương sáu*)

NUÔI MÈO CHO NHIỀU ĐỂ TRỪ NẠN CHUỘT

Hiện nay, ở thành Paris có chuột bọ phá hại dữ lắm. Nhứt là ở dưới mấy cái cống, chuột nhui-nhút ở thiệt nhiều, các nhà chăm quyền ở đó đang lo bắt chước cách trừ nạn chuột của thành-phố Havre và Lyon, đề nuôi mèo sẵn chuột.

Người ta ông Adien Loir ở Havre là phó nghị-trưởng hội quốc-tế lo trừ chuột, có bày nuôi mèo nhiều lắm, nhờ đó mà bên Havre bây giờ không có chuột phá hại nữa.

Ông Herriot làm đốc-lý thành phố Lyon, thấy việc trừ nạn chuột ở Havre có kết-quả tốt, nên bắt chước mà làm theo, cũng được mãn-nguyện.

Còn ở Nam-kỳ ta thì sao? Chờ đợi gì nữa mà không noi theo gương ấy? Xứ nầy bị chuột bọ phá hại dữ lắm, tính đã có mấy chục triệu đồng thiệt hại về nạn chuột rồi. Mong sao chánh-phủ bày cách nuôi mèo để trừ chuột như bên Havre và Lyon kia vậy.

Hoa Nhựt chiến tranh

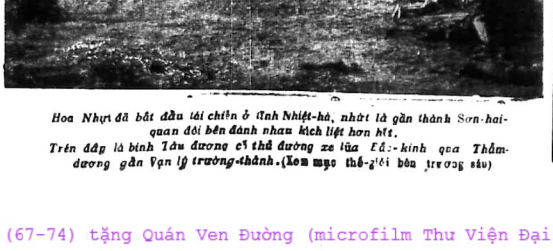

Hoa Nhựt đã bắt đầu tái chiến ở tỉnh Nhiệt-hà, nhứt là gần thành Sơn-hải-quan đôi bên đánh nhau kịch liệt hơn hết.

Trên đây là binh Tàu đương cố thủ đường xe lửa Đẩu-kinh qua Thẩm-dương gần Vạn lý trường-thành. (Xem mục thế-giới bên trương sáu)

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

Sự giả mạo tránh chẳng khỏi vòng pháp-luật

Bản dược-phòng rất dày công chế ra thứ thuốc cam tích tăng cho trẻ con và có cấu chứng tại tòa Saigon.

Gần đây có nhiều người bày ra một thứ cam tích tăng cũng giống y như của bổn-đường bán mà thủ lợi, ấy là một sự thiệt hại cho sinh mạng và hư danh **giả của bổn-đường.** **Đã bắt** đặng một người giả mạo thứ thuốc ấy và Tòa Saigon đã xử một cách rất nặng nề, mới dây lại bắt đặng hiệu Tùng-thọ đường ở Đức-hòa cũng chuyên **một nghề làm thuốc cam-tích** giả mà thủ lợi, Tòa Saigon mới vừa phạt nữa và đã xử hết 6 tháng tù, và bồi thường về sự thiệt hại cho bổn-đường rất nặng nề. Ấy vậy sự gian giả không thể **tránh khỏi** vòng pháp luật đặng. Tử đây về sau nếu ai còn giả mạo thuốc của bổn-đường, đâu thể nào bổn-đường cũng kiếm cho không tha, và xin mấy ông **làm thuốc giả mạo** nên ăn năn lấy. Nhơn điệp ấy bổn dược-phòng có lời bố cáo cho lục-châu hay rằng nếu có mua thuốc cam tích tăng của bổn đường phải coi cho kỹ hiệu con bướm bướm và có **một** cái hình nơi góc tay trái mới là thứ thiệt. — Tiệm chánh : **Đại-Quang Dược-phòng, 27 đường Tông-đốc-Phương, Chợlớn** — Đại-lý : **40, rue Vlénot, Saigon**

Chi ngành : **47, Phố hàng đường, Hanoi, và mấy tiệm thuốc bắc đều có bán.**

BỐN TIỆM CHUYÊN LÃM
VÒNG KIỀNG. KHÁC CON DẤU
XUYẾN. HỘT. SỬA MÁY VIẾT
NHẪN. BÔNG TAI ĐỒNG HỒ VÀ BÚT MÁY
TIỆM VÀNG BẮC
LÊ-XUÂN-KỶ
Bd Albert 1er no 137. Dakao-Saigon

Annam mới có một lần thứ nhất

Thuốc bột

trị các chứng bịnh đau trong ruột

Bệ mấy đồng-bào vật thực của người ta nấu có rải bị bịnh là gì con người, máu huyết suy kém làm cho cái bao tử (dạ dầy) yếu sức vận động, nên đồ ăn không tiêu được. Bởi đồ ăn ở trong bao tử nên sanh ra sốn lắt bón quặn nóng ruột đau bụng.

Đau bụng có nhiều chứng : đau bụng nổi dau bụng mãn dau bụng bón dau bụng kiết, dau bụng gió cảm, dau bụng hơi vân vân.

Mấy chứng bịnh dau trong bao-tử dau trong ruột nói kể trên, ai đã bị phải mau lo điều trị nếu để lâu ngày nó mọc mục ở dạ dầy, hoặc thât ruột thì rất nguy hiểm khó chữa. Bịnh mới phát ra muốn ngừa trước, xin hãy nói mua cho được phương thuốc gia truyền hiệu «BUGTRONG» của người Annam bào chế, và nhìn cho kỹ cái nhãn «Ngôi sao năm nhánh» có chữ chứng nơi lon thương mãi Saigon đem về nống trong vài lần thì thấy giảm bịnh.

Nam pha lọ, ấy đều đóng được ky thai, mỗi gói giá 0$60.

Cả gói bán nơi cửa hàng Nguyễn thị-Kính chợ mới Saigon, Bàn Spor, đường Cadanet Gocong, Phạm ngọc-Thế Institueur Chandee.

CON NÍT, LÀM THẾ NÀO, KHỎI CHẾT ƠN

Các bà mẹ xin hãy xem kỹ bài này

Nước nam, ở nhằm khí hậu phong thổ nóng nhiệt, nên trẻ con thường hay vướng nhiều chứng ban trắng ban đỏ, ban đét, nóng lạnh, cảm gió, hay khóc đêm, nhọt đầu sổ mũi, đổ mồ hôi trắng biếng ăn, biếng ngủ mất lẻ đờ, buồn bã cam tích, lớn bụng. Bịnh nầy hại không biết bao mạng trẻ con, vì đó mà chết non. Nhà chuyên môn trị bịnh nầy, bấy lâu nhờ có một thứ thuốc (CHỈ-LINH-TÁN) mà làm nên sự nghiệp cứu được không biết bao mạng trẻ con mang bịnh. Tôi vì được nghe muốn ngăn người tặng khen là thần dược, nên sai sĩ, xin làm đại lý, mà phổ thông thuốc nầy khắp cả Đông-Pháp, hầu trị bịnh trẻ em. Sự hay của thuốc nói không cùng, trẻ em có bịnh dùng đến thì hết bịnh, lính nghiệm phi thường bịnh nặng lắm, dùng trong ba gói là công. Có gởi bán khắp các nơi, cam gare xe điện từ Bình-tây tới Thủ-dầu-một có bán, giá mỗi gói 0$12. Ở xa muốn mua xin đo nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính góc chợ mới (Halle centrale) Saigon.

LE-VAN-VINH

Diplômé de l'Ecole Nationale d'Horlogerie de

Besançon

19 A Rue d'Espagne — SAIGON
(Angle Catinat-Espagne)

BÁN và SỬA các thứ đồng hồ nhỏ lớn. Cũng lãnh sửa các máy nhỏ như là : Compteur kilométrique — máy hát — máy chụp hình — máy đánh chữ, vân-vân...

Có bán đồng-hồ rẻ cho tiện kẻ mua dùng (từ 3$ chỉ đã thì xài được 15).

NHÀ VẼ HÌNH KẾ BÊN !!!

NGUYỄN-NAM

Kể từ ngày 5 Février tới 5 Mars ; quí người đặt vẽ hình trên 10$, sẽ đăng thưởng một cái đồng hồ Chronomètre của hiệu Lê-văn-Vinh, 76 A rue d'Espagne (góc Catinat-Espagne).

Đến xem thong thả, ở an hãy gởi thơ hỏi giá.

SÁCH THUỐC VIỆT-NAM

Bịnh nấy do nhà nghiên cứu khoa thuốc Việt-Nam xuất bản bằng quốc ngữ, nói rõ cần nguyên cho bịnh, phép xem mạch, xem bịnh, trị bịnh, có nói cả chính cách vị thuốc nam, thuốc bắc, cách phân biệt tốt, xấu.

Bộ lớ cuốn, giá 3$00. — 10 cuốn đóng chung làm một, bìa dày, giá 3$50. Gởi mandat trước và nhớ thêm cước phí 0$60.

Thơ và mandat gởi cho : M. Nguyễn-xuân Dương 288, Phố Khách Nam-định (Tonkin)

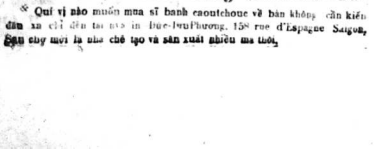

Bánh Nội-hóa bằng Caoutchouc

Quí vị nào muốn mua sỉ bánh caoutchouc về bán khắp cần kiếm đến xa cái đến tại nơi Đức-Lưu-Phương, 158 rue d'Espagne Saigon, Bạn chủ mới là nhà chế tạo và sản xuất nhiều mà thôi.

TRONG NƯỚC

Saigon

Vợ chồng đều đi ăn trộm

Đêm hôm chúa nhựt 19-2-33, một tiệm tạp hóa ở gần ga Louvain, đường Galliéni bị kẻ trộm cạy cửa sau vào lấy đồ. Sau khi lấy xong đồ, mới mở cửa trước mà tẩu thát, khi ấy người trong tiệm hay đốt đèn xem xét trong nhà mới hay bị trộm.

Khi ấy một căn phố bên cạnh tiệm tạp hóa có một người đương ngồi may máy trong thấy một người dòm ông đi trước, người dòm bà đi sau, bưng một thùng đồ, nhưng vì không nghe đặng trí hô nên cũng làm thinh để cho hai vợ chồng tên đạo tác thong thả mà đi về nhà an nghỉ.

Chưa rõ người chủ tiệm bị mất trộm hết bao nhiêu, được tin gì thêm bổn báo sẽ đăng tiếp.

■■

Luc-Tinh

GIADINH

Lời cảm tạ

Bản tổ chức mấy đêm chớp bóng do quí ông và quí giáo viên ở Gò-vấp Tổ để vương để lấy tiền giúp cho học trò nghèo, có lời hô cao và cảm tạ bà con đã có lòng tăng trợ vừa giúp. Như quí ông Ben biên Ngữ cho 5.500 hai anh em M. Nguyễn Professeur 5.500, M. Thân 3.500 M. Xuân 2.500 M. Nguyễn-linh-Chiểu 2.500 ông hương thân Trong ở Thủ-thiêm 2.500 và nhiều quí ông quí bà hảo tâm nữa, xin miễng đăng, kể ít người nhiều nhập chung với số tiền lời tiền dược ; trừ sở tổn, hao phí lặt vặt còn lại 40 $42 đều bỏ hết vào quĩ Cantine để trợ cấp cho học trò nghèo ăn và nghỉ trưa nơi trường.

Tuy cuộc hát dự định tới ba đêm song đến đêm chót vì mấy hát hư nên không có hát, dân vậy tâm lòng từ thiện của bà con đã giúp cho, nên cuộc hát cũng được kết quả có phần tốt đẹp.

Bản tổ chức chúng tôi xin thay mặt cho đám học trò nghèo có lời cảm tạ quí ông và bà con mong rằng sau nầy lại con những việc làm nghĩa như thế nầy.

Bàn trị sự

Vừa vừa các chủ sớp phơ

Chiều ngày thứ bảy vừa rồi, có một đứa ở ấm con của một thầy giáo viên trường sư học tây đi xe Autobus ở Govap ra Giadinh. Khi xe chạy đến chỗ quanh Cây-quéo, lẽ thì anh sớp phơ nên cho xe chạy chậm lại, cái nầy xu cứ cho chạy hết ga, rồi quẹo rất gấp, làm hành khách trên xe đều ngã nhào. Người ngồi cùng phải ngã cây. Đứa con của thầy kia té, bị thương nơi trán, đến phải đi nhà thương bang bó.

Giận ba tên sớp phơ, thầy ấy giẫn con ra ông chủ hãng Autobus mà nói. Thường ông nầy kiếm lời gì an ủi cho thầy ấy mất lòng cái nầy ông chỉ nói chúng mà làm ăn như vậy, để rồi về dạy sẽ coi. Thế là xong. Thầy ấy giẫn con về mà trong lòng cam tức lắm.

Tôi xin cái lời khuyên ba chủ sớp phơ phải trọng mạng hành khách ngồi trên xe, chớ có cho xe chạy mau quá, nhứt là mấy chỗ quẹo như trên đây.

Người đi xe Annam

QQ

Tiền chỗ cho Govap nặng quá

Hầu độc-giả cũng còn nhớ trước kia, bạn hàng chợ Govap làm reo mấy ngày lưu cho kẻ mua cho mướn mão, cũng vì tiền chỗ góp qua nặng.

Thế mà hô-cẳng không chừa, mấy hôm nay, ở Govap bạn hàng than van tiền chỗ nặng, nếu ai trả không đủ số họ đòi, thì bị chửi, hoặc xiết đồ đạc nhiều lắm. Vì vậy mà nghe nói bạn hàng rục rịch muốn làng cái ngôn xưa mà trí lại chăng nó một lần nữa. Có lẽ vậy họa may chúng mới bớt, chớ không thì chúng lừng lắm. Mà nghiệt cho ba chủ lính và ông làng mỗi lần bạn hàng có kêu nài đều gì cũng đều bị thất hết.

Tôi xin nhà chuyên trách phải tiên liệu sao, chứ rồi đây có người bạn hàng ở chợ Gòvấp sẽ làm lôi thôi như khi xưa đó.

Bạn hàng

■■

Bị người đạp nơi bàn tan

Bữa thứ bảy rồi, ở Gouan có một đứa con gái tên Thị Mười tuổi chừng 15 tuổi, bị tên người đạp té bị ngất bước ngang qua mình, làm người đau nhàm bán tan mua phải bất tỉnh, lập tức chở đi nhà thương nhờ quan thầy điều trị.

●●

RACHGIA

Cái nạn ăn cắp bão

Ở Phước-Long bấy giờ mới xảy ra một bọn ăn cắp bão rất là khôn ngoan. Trong mấy kỳ tên có thư từ bà trở hay là khứ bão thì để tại quan giao cho M. Cai Cha hưu.

Người ta thường thấy nhiều người ở gần áp lại rồi kế nơi đi một số bão xé coi rất là tử đo như là của mình vậy. Phải như coi rồi làm ơn gởi trả cho người mua bão được coi thì ai nói làm gì cái nầy họ xách luôn-mất nhé. Cũng vì họ vì mắt với nhau chẳng ai nói ai, nên chẳng lừng lắm. Có người mua bão trót hai ba tuần mới tiếp được một số cũ mèm, cho nên tức giận không buồn gì gởi trả tiền mua bão và mua tiếp. Chẳng lấy không chừa của ai, cho đến số bão rút là số mùa xuân chẳng cùng đoạt mất. Nói PhươcLong nầy chỉ có một thầy André Gouermont là khỏi mất bão mà thôi, vì thầy có quen thân với ông quản và là dân tây nên chẳng có hơi ý.

Việc ăn cắp khôn nan nầy rất quan hệ cho nhà bão và người mua, nên tôi có mấy hàng xin quan Phó phòng đốc sở Bưu điện để ý dùm cho nhơn-dân khỏi mất nhiều tin tức.

Cớ-cợp-Cợp

●●

Bac-ky

HAIDUONG

Đã bắt đầu xử các bọn viên hội kín

Như tin bổn báo đã đăng, sáng hôm 12 Février tại Hải dương đã có một phiên tòa đặc biệt để quan Công-sứ Domec chủ tọa, quan Tổng-đốc và quan Chánh-án Gillon bồi thẩm, để xử hơn 60 nhơn viên hội kín tại các phủ huyện trong tỉnh Đông bắt được hồi năm ngoái.

Hôm ấy sự canh nhơn rất nghiêm nhặt, giúp sở cảnh-sát lại có cả tuần kho xanh nữa. Mỗi ngã ba đều có hai người lính và một người cảnh sát đứng coi, còn thì thường thường qua lại khắp các phố có một viên hạ sĩ quan với vài người lính đi tuần. Các phố qua cửa tòa người đi lại phải đi thẳng không được đứng lại hoặc vẩn vơ gần đó.

Trước cửa tòa và trong tòa còn có lối hơn hai chục lính súng giữ trật tự.

Đúng 8 giờ quan Công-sứ và các quan phụ thẩm ra Tòa bắt đầu nhóm, ông Luc-sự Khoa làm thông ngôn.

Vì tòa nhóm lại tòa án, chật chỗ mấy ở bì cáo nhơn lại nữa, nên xe ô-tô-mi-ông phải chở lần các bì cáo nhơn ở khám ra. Tớp đầu mới chứng 20 người hồi buổi sáng.

Đứng đầu các chỉ bộ đây, nghe đâu là Khóa Vác-

« Thái-Bình Học-Hiệu »

10, 10 *bis* et 12, *Rue de Verdun* (Saigon)

Bắt trường : Ngày 21 Janvier 1933

Tựu trường : Ngày 2 Février, nhằm mùng 8 tháng giêng Annam. Bậc-trường chuyên dạy thi « BẰNG-CẤP TIỂU-HỌC và SƠ HỌC ». Lãnh dạy học trò an trai và con gái trong năm lớp từ lớp Ấu-học (Cours Enfantin) tới lớp nhứt (Cours Supérieur) Học trò con gái có dạy học MAY, VÁ, THÊU, vẽ JOUR, BRODER theo kiểu kim thời một tuần lễ hai buổi

Mỗi ngày, bài học có người đưa học trò về tới Ngã ba Chợ-đũi (Angle Verdun et Testard).— tới ngã tư chùa Cha (Angle Lareynière et Amiral Rose) và tới ngã ba Nhà thờ Huyện-Sĩ (Angle Frère Louis et Frères Guillerault).

Học trò ở xa muốn ăn cơm buổi trưa, trường lãnh nấu. Tiền cơm mỗi tháng 3$00.

Bạn đêm, từ 7 giờ tới 9 giờ, có lãnh học trò trai và gái học trường nhà-nước, muốn học thêm đặng thi BẰNG CẤP TIỂU HỌC và SƠ HỌC cho chắc đậu. Dạy rõng ba khoa chánh : Dictée, Redaction và Calcul. Mỗi trò một tháng 3$00.

Một cắt 0$80

HAY HƠN LÀ THANG THUỐC BẮC

Sao mà chẳng cam đoan thứ thuốc « THỐI-NHIỆT LINH-ĐƠN » của hiệu thuốc Phương gia-Viên nổi trị lanh, nóng mê. Phàm người lớn, hoặc trẻ nít bị cố chứng bịnh thương hàn miệng nóng khô khan khác nước cháo dầu tớ chi bài hoãi, hồi nóng lạnh, hoặc có ban trái ra an vận, không tiêu, thấy sơm không muốn ăn, mình mẩy nóng như lửa, con nít ngủ rịt mê hôi, các chứng ban trái đều mau có dùng thứ thuốc nầy thấy hiệu nghiệm. Hễ người bịnh dùng rồi thì gởi đồng hồ thì thấy sự hay trước sau của người bịnh, thật là thứ thuốc hay với chứng bịnh ban trái rất là lạ lắm, nên cần mỗi nhà đề phòng có thuốc nầy cũng khỏi lo sợ ngày thuốc, có mua nài nhân chứ (A) của nhà thuốc PHÙNG GIA VIÊN mới biết thuốc hay, giá mỗi gói là 0$10.

CHÚ-BỬU ĐẠU, ai đang rối cùng biết đau không nóng, mới tham cộng. Bắt nhứt đừng cầm mua rượi ẩn, lang vẫng ngoài thoa thì thấy một cảnh lạ lùng với chứng bịnh.

Pharmacie PHÙNG GIA VIÊN

55 123 đường Paris-Cholon (Cả cả bán khắp Đông-Pháp)

SÁCH

« Khôi-Hài Đời Nay »

Đã xuất bản, độc-giả nhớ coi mà đọc — có nhiều chuyện vui — đọc rồi suy nghĩ mới có chỗ hay.

Có bán tại : 72, Lagrandière Saigon, Nguyễn-thị-Kính góc chợ mới, Đời Tâm 98, 131 Tổng-đốc-Phương Cholon, và các xe điện.

Cảm tạ lương-y

Người nội trợ tôi mang bịnh tử cung tôi chạy đã thầy Thu Nam song vẫn cần hết bịnh chẳng lành. May sao tôi nghe đến ông LÂM-TẤN-LUẬN ở Thudaumot, đường Thành Quan (rue des Pavillons des Officiers) lâm thầy thử ba đôi chuyên trị các chứng bịnh tử cung, bao tử, ruột gan, ho sặt huyết. Tôi bèn đem nội trợ tôi lên uống có mấy thang thuốc mà khỏi bịnh.

Thật ông LÂM TẤN LUẬN ở Thảnh y lại là người hiền đức vui vẻ đối với bịnh nhơn dịu gần nghèo ông cốt to bình mạn hành hưu là tiền bạc.

Bởi vậy chẳng biết lấy chi đền ơn ông, tôi kính lời nầy cảm tạ và mách giúm cho đồng bào chi em ai phải bịnh hoạn nên hãy nơi vạn xa ngựa tại bến xe đò ở Thudaumot mà tiếm ông LÂM TẤN LUẬN thì khỏi lo chi tiền mất tật còn.

Nguyễn-văn-Nhân

Employé de la Cie des Eaux et Electricité Saigon.

Quảng-Pứ-Tế Dược-Phòng

63 rue de Canton Cholon

THANH THUYỀN

TRẦN DƯỢC

Huyết mạch của con người không được thanh khiết thì trăm bịnh trong thanh, nay đau thế nầy, mai bịnh thế khác. Ai lâm phải cái cảnh bất hạnh ấy thì đối với nhơn sanh cho gì vui vẻ.

Bổn dược phòng tuổi chung giữ lòng ưu thế, chẳng nề khó nhọc tiền bạc, ăn tâm nghiên cứu chế ra vị thuốc : THANH-HUYẾT THÁNH-DƯỢC» nầy tiêu trị trăm bịnh về huyết độc, hễ uống vào thì thấy thần hiệu liền ; uống luôn vài lần thì bịnh dứt tuyệt, chiếu vị đã chăng rõ đều lấy làm vui lòng và có gởi thơ đến bổn dược phòng khen tặng.

Thuốc « THÁNH-HUYẾT THÁNH-DƯỢC » chế trị những bịnh nhơn : ho, thịt hay ngứa. Thân thể nhớt nổi. Các bịnh, hoa liễu. Mình mẩy lở lấy, ghẻ nhọc, ghẻ chốm, ghẻ ngứa, ghẻ

Giấy chụp hình mới

Chụp hình bằng giấy mới

hoặc tới chụp tại nhà Qui-khách hoặc Qui-khách tới chụp ở Bổn-tiệm hoặc hình rọi lại, hoặc rọi lớn, đều đều có khuôn.

Giá đồ chiếu bằng tờ 3$00

Có bán Films AGFA : 8 poses

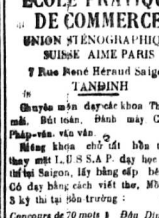

AGFA

chez

KHÁNH-KÝ PHOTO

54 Bd. Bonnard, 54

SAIGON

Téléphone N° 489

ECOLE PRATIQUE DE COMMERCE

UNION STÉNOGRAPHIQUE SUISSE AIME PARIS

7 Rue René Héraud Saigon

TANDINH

Chuyên môn dạy các khoa Thương mãi, Bút toán, Đánh máy Chữ tắt Pháp-văn, vân vân.

Riêng khoa chữ tắt bổn trường thay mặt L. U. S. S. A. P. đây học xong, thi tại Saigon, lấy bằng cấp bên tây. Có đây bằng cách viết the, Mỗi năm 3 kỳ thi tại bổn trường :

Concours de 70 mots par minute en Juin — *Mai et en Décembre* — *Đận Diplôme secondaire ou Commercial*

Concours de 90 mots par minute en Mars — *Đận Diplôme Supérieur ou professionnel*

CONCOURS MENSUEL THI LẤY « CERTIFICATS D'ETUDES »

Directeur : Lương văn Hàn Diplômé de l'école Supérieure de Commerce Anciens Caisiner Comptable des Sociétés Commerciales Industrielles et Agricoles Saigon, Titulaire de Certificats d'Etudes de l'Enseignement Commercial à Paris, Chef Service de la Comptabilité d'une Maison de Commerce à Saigon, Expert comptable près le Tribunal de Commerce de Saigon.

0$02 một cuốn Vá...

Nhơn sắp ra cuốn vân quốc-ngữ mới nên muốn bán cho hết vấn cũ nay bán lỗ vốn 0$02 một cuốn. 0$70 năm mươi cuốn. 1$20 một trăm cuốn ở xa thêm cước phí.

Tin Đức Thư-Xã

37-39 Sabourain Saigon

Pierre BUI-NGỌC-LỰ

DENTISTE

198 rue des Marins Cholon

Phòng trắng rạng, nghỉ sáu tháng nay làm lại như thường.

Tính giá rẻ hơn các nơi

Mỗi ngày

Từ 8 giờ mai tới 7 giờ chiều,

Chúa nhựt

Từ 8 giờ mai đến 11 giờ rưỡi trưa

Kính tặng

Điệp thanh đường

Tôi đau bịnh trĩ đã hơn một năm, uống thuốc nam đã thử mà bịnh chẳng tật còn tưởng đã nguy đến tánh mạng mà bỗng đi máu ra lại lần trong đít nóc 4 mục may nhờ xem trong báo Buốc-nhà-Nam thấy có ông thầy DIỆP-NHƯ-HƯNG ở Rue Marins 213 Cholon chuyên môn về bịnh trĩ tôi tìm đến ông coi rồi ông bảy trong 20 ngày thì bịnh lành, quả thiệt như lời ông nói nay bịnh tôi đã lành như xưa nên tôi viết thăng chân tạ ơn ông.

Nguyễn-văn Bạnh

Rue Paul Blanchy N° 276 Saigon

Nam-Ký điện-đường tương-tế hội

Một bữa tiệc tử giã bạn đồng nghiệp về hưu

Chiều theo lời mời Quản Toàn-Quyền đông-Pháp ngày 31 Octobre 1932 thì đầu năm 1933 mấy trong sở y-Tế Nam kỳ đều lo 20 chức việc Điền Dưỡng đặng lịnh Chánh Phủ cho hồi hưu.

Vì tình đồng nghiệp và muốn nói chắc giây liên lạc cùng nhau lúc trong một phiên nhóm bài thường của Nam kỳ Điền Dưỡng Tương-Tế hội, hội viên có định sẽ thiết một tiệc tại Saigon hay Cholon để chúc mừng cho mấy ông đi ra khỏi đường hoạn lộ mà về vui thú điền viên, và đã giao các cuộc sắp đặt cho M. Nguyễn văn Mân, Chánh hội Trưởng của hội.

Vậy có mấy lời bố cáo trên mời hảo tâm các quí công nghiệp trong lục châu tới và ngày nào sẵng lòng tử tình thân ái trong dịp nầy xin chung dùng chút ít để thiết tiệc.

Số tiền nhứt định là ba đồng $300 mỗi người.

Xin gởi số tiền ngày cho M. Trần-văn Hy, Thủ Quĩ của hội, đương hành sự tại Đường Đường Nam kỳ Chợ-lớn (Cholon)

Định đến ngày 15 Mars 1933 sẽ khóa sổ.

Ngày giờ và nơi thiết tiệc sẽ định sau và đăng trong báo nầy.

Thay mặt cho Hội N.K.D.D.T.H.

Nguyễn-văn-Mân

Lời rao vặt

LỜI RAO

Phố mới sửa lại rộng rãi và mát ở giá thật rẻ, từ 18$ sắp lên. Xin đến coi nhà hiệu Vạn-quốc Tiết Kiệm số 20 đường Chaigneau Saigon.

MUỐN KIẾM

Một người boy và một người nấu ăn có giấy chứng tánh hạnh tốt và thật giỏi dần nếu không có xin miễng tới.

Do nơi số 110 rue Catinat.

XIN LƯU Ý

Trà Thanh Long hiệu con rồng nay đổi lại ĐẠI-TÂM cũng hình con rồng. Trà nầy nhỏ là nước và ngửi ngon hơn nhiều xin qui vị dùng rồi sẽ rõ

ĐẠI-TÂM

98 Bd Tong-Doc-Phương Cholon

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

AI LÀ THỦ-PHẠM ?

HOÀNG-TÂM *dịch thuật*

CHƯƠNG THỨ CHÍN

Cuộc điều tra

Tên sát-nhơn đưa cánh tay chỉ vào Nhựt-kê mà nói rằng :

— Ối ! mấy ông trinh thám vừa gì, mấy ông lập công, bày đặt đủ chuyện để cho người ta bị án động quan trên tăng bổng và ban thưởng các ông.

Nhựt-kê đỏ mặt nhưng dằn lòng không đáp lại một tiếng nào.

Quan bồi-thẩm nói :

— Không dám, tôi chỉ mượn những [illegible] trinh-thám mà đối chiếu và kiểm sát đó thôi.

Nếu như mấy thủ-phạm trong vụ nầy, thì không bao giờ mấy khai người đồng lõa của mấy hết.

— Bẩm quan, chớ mà làm gì ? Quan không nghi mà thương hại cho cái tên vô tội nầy, hễ bắt cứ tôi khai điều gì quan cũng nói tôi chối, tôi đâu sự thật hết.

Quan bồi thẩm trả lời nhỏ nhẹ rằng :

— Một quan bồi thẩm đối với tội-nhơn cũng không thương mà cũng không ghét, chỉ vì công lý, vì pháp-luật mà làm việc. Tao không muốn bị ở : ai làm gì nhưng tao chỉ muốn biết sự thật mấy là người vì, thế nào đó thôi... Điều ấy sau nầy tao sẽ biết.

— Dạ, mà tôi tên là *Mai* !

— Không phải.

— Vậy thì quan nói tôi tên gì ?

— Thôi tao không cần hỏi mấy nữa, mấy khai lương lẹo quá, để tao kiểm bằng chứng rồi đến khi ấy mấy sẽ chối nữa.

Viên lục sự bèn đọc những lời vấn-đáp ở giữa quan bồi-thẩm và tên sát-nhơn. Trong khi đọc, tên sát-nhơn lóng tai nghe, đọc xong đưa tờ biên-bản cho nó ký tên thì nó sợ cho nhà pháp-luật muốn gây bẫy phỉnh nó, nó viện lẽ ấy mà từ chối không chịu ký-tên. Kế hai người lính dẫn vào dẫn tên sát nhơn đi.

Tên sát nhơn bước ra, quan bồi thẩm ngồi dựa ngửa trên ghế mà thở dài, tuồng như thất vọng với cuộc điều tra vụ án mạng rất quan hệ nầy.

Mười lăm phút sau, quan bồi thẩm ngồi thẳng lại và hỏi Nhựt-kê :

— Theo ý đơn thì phải tính sao ?

— Ông chắc cũng còn nhớ rằng mụ Châu-Bang khai có đứa con trai hiện đương bị giam trong khám để chờ ngày xử xét. Chắc thằng đó nó biết Huynh-Tân, La chi-niên và tên sát-nhơn nghĩa là những người thường đến uống rượu tại quán của mẹ nó. Bây giờ chúng ta đến nó ra hỏi, chắc sẽ tìm được manh sáng.

— Phải rồi, đơn tính như vậy phải lắm, có lý lắm. Thôi đi sáng mai tôi sẽ hỏi nó.

— Tôi lường cũng nên đòi vợ của thằng con mụ Châu-Bang ra hỏi nữa.

— Phải.

CHƯƠNG THỨ MƯỜI

Nhựt kê trở về tự mình [illegible] chỉ gặp có Anh Cung mà thôi, có Nhựt kê hỏi dò đa chi của con đàn mụ Châu Bang nhưng Anh-Cung không biết. Nhựt kê nghe trong mình không được khỏe về nhà an-nghỉ.

Đến ngày sau Nhựt - kê mới tìm đến nhà hàng mà tên sát-nhơn gói rương nó khi ở xe lửa.

Đến nơi, người chủ nhà hàng là người đớn bà ra tiếp chuyện với Nhựt-kê.

Nhựt-kê hỏi :

— Tôi có người bạn quen tên là Mai nó hẹn tôi bữa nay đến đây thì gặp vậy không biết có người ấy ở đây hay không ?

— Thầy, không biết chứng mấy đến hôm chiều chúa nhựt chăng ?

Nhựt-kê trong lòng khấp khởi vì được gặp một người biết công việc của tên sát nhơn.

Bà chủ nhà hàng tiếp lời :

— Ý đến đây chiều hôm chúa nhựt, y bảo tôi cho y thuê một cái phòng giá thật rẻ, nên tôi cho y thuê cái phòng thứ nhất. Y đem rương để trong phòng rồi đưa tôi mười quan tiền, dặc cọc kể y bỏ đi, y nói rằng có việc cần ở đâu đó.

— Chớ bà có nhớ y nói vốn bảy là tên Mai không ?

— Ối ! Tôi công việc đa đoan sao nhớ cho được.

— Chớ mấy khi khách đến mướn phòng không ghi tên vào sổ sao ?

— Có chớ. Vậy để tôi đưa quan xem sổ ông xem.

Nói xong bà chủ nhà hàng mở tủ bàn giấy rút lấy quyển sổ đem đưa cho Nhựt-kê lật ra lấy trương 20, thấy :

— Chúa nhựt, 20 tháng hai, Mai ở Lei-zig đến.

Nhựt-kê dương chú ý xem vào hàng chữ ấy thì bà chủ nhà hàng vùng la lên : Ủa mà không, phải tôi chép cái hàng nầy mà ! Ông thầy không tưởng chữ hàng nầy nó khác hẳn với tuồng chữ mấy hàng trên và ở mấy trương trước.

— Bà có chắc rằng tuồng chữ nầy là tuồng chữ của người mướn căn phòng thứ nhất không ?

— Tôi dám có chắc được.

— Vậy chớ cái rương của y còn trong phòng không ?

— Còn.

— Vậy thì bà làm ơn chỉ cho tôi xem rương của y thử.

Bà chủ nhà hàng lấy làm ngạc nhiên, hỏi lại :

— Chớ ông là người gì ? Ông có ý gì mà bảo tôi cho ông xem cái rương của người khách mướn phòng ?

Continental

là hiệu VỎ XE HƠI
VỎ XE KÉO
VỎ XE MÁY
Cao-su đặc xe ngựa
Vesse Ballon
« ASSOCIATION »
COURROIES VENTILATEURS cho các thứ XE HƠI
của người Đức (Allemand) chế tạo ra có tánh chất đặc biệt. Lâu mòn, không trơn, không trợt, chẳng hề nổ bậy.
SAIGON-AUTO
Ets TANG QUANG DI
Đại lý độc quyền
ĐÔNG DƯƠNG
18-21 Amiral Roze Saigon

Attention

Qui ngài đừng khi nào nhận những dầu nhớt mà không phải hiệu tốt.
Mua rẻ thành mất.
Mấy xe của qui-ngài sẽ chứng cho qui ngài.
Phải coi nắp thùng dầu hay là chữ hàng cho kỹ đặng ngừa sự gian gảo, hằng lạo hiệu dầu không bồi thường cho qui ngài đâu.
Nếu qui ngài muốn yên lòng, khi mua dầu nên lại hãng :

AUTO - ACCESSOIRES và **STATION - SERVICE**
MAISON DIDIER
61, rue Pellerin, Saigon
36 bis, Bd Bonard
SAIGON
Bổn hiệu có hiện cô « Ha Giá »

CHỐNG VỚI NẠN KINH TẾ

Sữa bò nhãn xanh, bổ liệt tinh thiết và ngon nhất. Đã gửi được cùng cho nhà nước trong năm 933 cho các đại học đường. Sữa bò xanh nhà trương con nít, nhà phước thiện Các hiệu lớn toàn khắp Đông Dương đều có bán

FREXOR
2 rue Mac-Mahon 48 Quai de B-I que. Tél 233

1 cái xe máy dầu « ALCYON »
20 cái xe đạp « ROSELYS »
50 cái máy hát « BANJO »
50 cái đồng hồ trái quít « YPAS »
Những món đồ nầy là giải thưởng của

Hãy coi chừng mau mau ráng góp nhóp cho nhiều bao bao gói thuốc điếu hiệu
« TAM-SAC »
Vì cuộc thi lớn nầy sẽ khóa sổ ngày
28 Février 1933

Cours Nguyễn - Du
85 Rue Dismude Saigon
Giữa nơi kinh lý, tiền học eo hẹp, trường Nguyễn-Du là trường chuyên học sanh nghèo và giàu.
Trường đã chỉnh đốn lại, đã mở rộng thêm, có thể chứa đến 400 học sanh. Có đủ các lớp từ cours enfantin đến đệ Année.
Giáo-sư trên là người lịch duyệt đã nhiều năm chuyên môn.
Trường sắp học bổng hay là bớt học phí cho học-sanh nghèo.
Tiền học phí thật nhẹ

Classes	Interne	Demi pensionnaire	Externe
4e Année	245	185	115
3e Année	225	175	105
2e Année	215	165	95
1re Année	205	155	85
Cours supérieur	185	135	75
Cours Moyen	175	125	65
Cours élémentaire	165	105	55
Cours Préparatoire	145	95	45
Cours Enfantin	120	70	35

Ngày tựu trường : 4 Février 1933
Directeurs : Phạm-quan-Quới, Võ-văn-Điệp

TIÊU THẦN TIÊN
DANH VANG BỐN BIỂN TIẾNG DẬY TÂM PHƯƠNG LÀ THUỐC TRỊ BỊNH
PHONG TÌNH VÀ BỒ Á PHIỆN
Ở Tokin giấy lại báo chí chẳng đăng cết á-phiện. Cách bỏ giảm đã mất mà lại bổ, dầu cho lao nhược bực nào trăm ngàn người cũng không sai một. Làm việc khỏe mạnh mai về như thường, chẳng sợ sanh chứng bịnh gì hết đi đường đông trở hết rất tiện.
Một ve 100 hoàn giá 1$00.
Bắt kể 2 cùng 3 ve đã bổ, ai mua đúng không công hiệu xin thối tiền lại chẳng sai. Có trữ bán tại Gare Catinat rue Mayer — Boulevard de la Somme 86 Rue Amiral Courbet 43 và Rue Vanier 74 là tiệm trồng răng chụp hình danh tiếng nhứt Saigon nầy tiệm đều có đánh tiếng ưa nay, đồng có bán thuốc hiệu « TIÊU-THẦN-TIÊN » ai mua đừng phải ngừa kẻ làm giả mạo. Còn hình hình DƯƠNG-MAI cùng đan LÚU, ai bịnh nặng nhẹ bực nào, trong ngoài 2 $ 00 tuyệt nọc. Nhiều tánh lành lạm đại-lý kỉ không xiết đăng có treo Anh bài nầy đều có bán. Qui vị muốn gởi lãnh hóa giao ngân cũng được. Thư và Mandat gởi cho M. LÊ-VĂN-ANH-Commerçant Bd Albert 1er N° 142 Dakao SAIGON.
Tiêu biểu tạp hóa rẻ nhơn đã lan Saong.

VẬT QUÍ ĐÃ CỨU HƠN 100 MẠNG
Ai xin tôi cho không làm phước
Các chỗ bán thuốc, đều lấy lẽm lạ, hỏi tôi tại sao, thuốc tôi rất hay, bán chạy nhiều hơn các thuốc khác, mà tôi sụt giá, bán rẻ hơn trước thập bội vậy. Xin thưa : thuốc vẫn bán chạy nhiều thật, song tôi không vì đó mà gian giá, với buổi khó khăn nầy. Tôi nhứt định từ nay, bán rất rẻ mà đền đáp ơn qui ngài chiếu cố THUỐC DÂN hiệu (con Rồn) giá bổi trước 0$25 nay chỉ bán 0$12 mỗi hộp nhỏ thứ hộp lớn 0$20. THUỐC HO (Bác Bửu) bán rẻ 0$10 mỗi gói. THUỐC XỔ (Nhành-Mai) bán rẻ mỗi gói 0$15 mà thôi. mỗi gói nặng được hai ký. Thuốc bây giờ đã uống lắm, là mỗi viên thuốc đều có bao một lớp áo, bằng bột nget, ngậm vào miệng nằm phút không biết đắng.
XIN LƯU-Ý ở Saigon, Cholon, Gia-định tôi sửa giá rồi. Chỉ còn ở các tỉnh xa, tôi chưa tiện sửa giá một lần được. Vậy qui ngài gặp giá nào mua giá nầy.
VẬT QUÍ : ký là bột (cuồm rắn) đã cứu hơn 100 mạng bị rắn rít, cọp ong, và con bò cạp cắng. Ai muốn xin tôi cho không làm phước. Xin đem Nguyễn văn-Phố boite postale N 63 Saigon. Nhớ gởi theo cọc có 0$06 làm cước phí.

Đồng - bào nên mặc hàng lụa nước nhà....
Tuscor thứ dầy 2$00 m.
Lụa Lào toàn tơ.
Lãnh đen nhứt hạng đã các thứ bông.
Hình thơm bông dệt tơ vòng.
Rẻ giá nhiều
NHÀ - TƠ - LỤA
90 rue Vannier (chợ cũ) — Saigon

Thuốc **THIÊN-THƠI** của Pharmacie NGUYEN-VAN-TRI ở Mytho chế ra đã cứu được nhiều người bịnh, có CULA thiệt thoa tiếp thêm đừng cho vợp bẻ, thì mười bịnh không trật một. Dám cam đoan.

THAM-THIÊN-ĐƯỜNG RA TÒA

Ông Tham-thiên-Đường ra tòa, để nhìn mặt thả phạm tổng tiền ông đã ne ở Hải phòng, là một người Việt Nam rất giỏi về Đông Tây Y học, đã cấp bằng y học tại Trung Hoa và chứng thư Nhựt bổn. Chế đã thí thuốc theo lối hóa học, lối Analyse, chữa để các khoa, rất tinh nghiệm về các chứng bịnh phụ nữ, kinh huyết bạch đới không thai nghén. Trẻ con ốc sữa khó nuôi, lẽ bại liệt gân, đầu vai nhức mỏi đau bao tử, bịnh chiêm bao mộng mị, ho lâu nặng năng v. v. Đã trị chữa các chứng bịnh nhẹ lẫn nặng biến chứng trẻ con lớ đi truyền khó đến thế nào cũng có đủ phương đối chứng trị lành tận nọc mà không hại sanh dục. Thuốc bổ thì có sẵn bán luôn.

SAIGON hiệu Nguyễn-thị-Kính 74 Boulevard Albert 1er, Cholon Bazar Thành-Phát N° 6 Pd Saudeng, CANAT hiệu Nghĩ-sinh-Huỳnh Tam kỳ Tạp-hóa, VINH LONG hiệu Hoàng-thị-Trân ở Marché

Các nơi nói bịnh, xin Catalogue, mua thuốc hay là bịnh nào khó, xin kẻ bịnh thật rành gởi cho học trò của ông là :

Monsieur ĐINH THÀNH SONG — (Vinh long) à CAINHUM

Sẽ có thuốc chuyên môn điều trị và gởi lãnh hóa giao ngân.

MỘT GIẢI THƯỞNG 50$

CỦA HIỆU NƯỚC MẮM « HUỲNH-HƯƠNG »

Nước mắm hiệu HUỲNH HƯƠNG chế tạo từ 1910 làm toàn bằng cá tươi với mối rất cẩn và rất thơm.

Nước mắm hiệu HUỲNH HƯƠNG được viện INSTITUT PASTEUR nhiệt lần thêm, cho giấy chứng nhận (P. V. N° 26 du 16-4-31) rằng nước mắm đúng luật, vệ sinh chất bổ.

Ở Nam kỳ đâu đâu cũng đều biết danh tiếng hiệu HUỲNH HƯƠNG, nhất vào mỗi tháng bán chạy trên 30.000 ve. Khuyến dụ, cái thành tính của đồng bào có lòng chiếu cố tới HUỲNH HƯƠNG xin gắn sức chế tạo càng ngày càng tinh khiết ngon, tốt hơn nữa.

Phẩm miễn hàng gì tốt được đồng bào hoan nghênh thì bổ bên gian phá cuối mạo. Vậy trước thì mua hiệu HUỲNH HƯƠNG đồng bào chỉ cho điều đúng thật.

1- Hiệu nước mắm HUỲNH HƯƠNG có con rồng ngồi trên chữ HUỲNH HƯƠNG còn ngang miệng hũ và con dấu HUỲNH HƯƠNG của chứng nơi tôn và có dán thêm bảng-giấy nữa.

3- Ai bắt được kẻ giả mạo hiệu HUỲNH HƯƠNG có chứng cớ thì ân hậu và đem tới tiệm NAM THÁNG lấy ba cái giấy chứng nhận để lãnh tiền thưởng.

Chủ nhân TRƯƠNG LÊ NGHI

(Đã sẽ làm nước mắm hiệu HUỲNH HƯƠNG hay là Phanthiet)

PHAN THIẾT — HANOI — MARQUE DÉPOSÉE — TRƯƠNG-LÊ-NGHI

Một sự phát-minh rất hiệu nghiệm của người Hu...

Thứ thuốc thần tri được những bệnh hiểm nghèo ...

BỆNH SIÊNG, LAO TỔN, và cả thảy những bệnh về bổ phổi ...

Cách trị những bệnh ấy bằng dầu đã xong hiệu VAPO CRESOLENE trở được nhiều quốc bác-sĩ trở danh bên Âu-Mỹ khẩn cứu và công nhận sự hết quả rất đáng mỉ mãn.

Đã cứu được muôn ngàn người trong thế-giới khỏi những bệnh ngày hiểm vừa kể trên và NÊN DÙNG THỨ VAPO CRESOLENE sắp về sau khỏi lo bệnh cần trở lại nữa.

Vậy hãy tìm PHARMACIE DE L'INDOCHINE qui ông qui bà sẽ được chỉ và rất tránh sự lầm dùng lẫn vang VAPO CRESOLENE.

Phâu Thu Cúc

Màu trắng như bông bưởi, màu hồng như hoa đường sẽ làm cho qui bà qui cô xin đẹp như cành hoa tươi. Tính chất pháp Thu-Cúc toàn là dược-hóa, chế tạo tin khiết, mùi thơm ngát diệu, giữ được nước da mịn-mản tươi trẻ luôn luôn. Giá tuy rẻ chứng cho qui bà qui cô dùng được thường ngày nhưng mà phẩm cách trong thế của phấn không bao giờ mất được.

1 ve nhỏ : 0$20 — 12 ve 2$00
1 ve lớn 0 40 — 12 ve 4 00
1 litre 0 60

Trở bán : Mme Nguyễn-thị-Kính gốc chợ mới Saigon, 283 Frères Louis Saigon, 72 Rue Lagrandière Saigon, 71 Rue Huỳnh quang-Tiên Saigon

Eau DÔ-NHƯ-LIÊN

110 Rue d'Espagne 110

Bán đồ đồ phu tùng xe hơi

Bán đồ đồn khi giá rẻ hơn nơi khác

91 R. d'Espagne 91

Cho mướn và sửa máy viết (machine à écrire) cũ trở bán đồ đồ phụ tùng về nghề máy viết. Bán đồ sơn nhiều, hình rất đẹp. Khắc con dấu làm mộ bia đá cẩm thạch. Biết tài khắc tên bằng chữ và thau Lanh, médaille chữ nổi ống theo bản tùy làm.

PHÒNG ĐIỀU TRỊ BIỆT VỀ NGHỆ KÔNG

Hai cái nạn : Tiêm và sâu ăn lúa

Nói về cách đề phòng

(Tiếp theo và hết)

Mấy cách chế trên đây cốt để trừ tuyệt giống tiêm lây lá nhỏng dân đeo theo mấy bà ở ra hay là ở lân xóm dưới đất. Tôi đã nói có nhiều lần giống đeo theo hơi lạ, nên kẻ ở ở đem lấy giống thì hết quan cũng mọc, lẽ ra khi mua cần lên ta đã bắt thấy vết đeo theo mình phải hai. Nếu mà có sớm, thì lúc vừa lên ta đã bắt không thì là ở chỗ cây không nhỏ lớn, đã bị biến rồi. Còn như mình thì mặc lúc nào cũng cũng đeo bình trong mình. Khi nào cây lúa ở mà chút, hoặc là thiếu nước thiếu phân, hoặc là bắc trở bông thì thực vết thừa dịp ấy mà nhất đứt nó, cang lúa ở cây lúa nhỏ mang bình tiêm, lan lần cái cục.

Vậy thì muốn ngừa bình tiêm cũng phải trừ hết giống đeo theo cái lúa. Mà cũng bậy sự cần nông chăm mà ở vườc trị bịnh tiêm cũ hai cách nầy, nếu ai có ruộng bị tiêm mà đừng lan gặt gom dam ruộng đa để lam giống thì nên theo đây mà ngăn ngừa đừng cho bình tiêm trở lại nữa. Cách dùng nước nóng không ta bao chi hết nên kẻ nghề ai cũng nên dùng mà ngừa, vì rằng mình ta không có tiêm sang giống sẵn ta mình có chất giống trong ấy ở ở nhà bắt tiêm lửa bị giống đem đi xa lắm.

Người Annam mình trước khi vô mà thì làm ruộng phải làm trong nước mới ngày mới đặm. Người ta thừa dịp nước mới trong nước mới lần thứ nhất hết giống kiến sống không ta đến hội lúa đang ta trong lan. Mấy thứ vi-cơ-ga la bactérie de moisture, acide phénique, formol.

Như dùng bichlorure thì có hai cách, một là ngâm giống lúa trong 24 giờ thì trong nước chế bichlorure từ 3 đến 5 phân 10.000, nếu là trong 1 phần phần cũng đủ rồi. Còn 5 hay là 5 phân. Nếu ngâm giống trong 48 giờ thì có 2 phần 10.000 mà thôi, thà ngâm giống hơn ngày lâu thì nên cũng thêm vô gần nửa, mà tiêu đi dần.

Như dùng acide phénique ngâm trong 24 giờ thì phần cao 2, 5 phần 10.000. Còn như ngâm trong 48 giờ thì dùng 1 phần trong 10.000 nước.

Như dùng formol thì ngâm 48 giờ và chế 1 phần trong 10.000 nước.

Bản chất nầy đều là chất độc nên dùng phải cẩn thận. Với bichlorure de mercure thì dùng dùng thùng bằng thiếc hay bằng sắt vì nó ăn lăng. Phải dùng thùng cây hay là việm bằng sành. — Phải dùng theo số chỉ vì nếu quá số ấy thì nước ấy ăn phá ống và hột giống ngâm bị thâm chết, không nảy mầm dùng. Nước dùng rồi đổ đường cho thấm rất nông.

Khi ngâm đã thì giờ thì đem ra rửa nước lạnh, rồi đem ả đem theo cách người nông lâm thường. — Khi nhứt mông đem đi vãi và hết lo lúa đã sẽ bị tiêm nữa.

Cách sau nầy không tốn chi hết vì chỉ dùng người nông không mà thôi. Lựa giống đã ngâm 24 giờ đồng hồ rồi, với để bỏ trong nước nóng chừng 10 phút. Nước phải nóng lối 55 độ, để phòng có hạn thử biểu đăng của chừng chớ nước nóng quá, hạt lúa giống, còn người quá. Vì hột giống chín không chết. Xâm trong nước nóng đã 10 giờ đem ra để cho người rồi để đem dùng cho lúa mới mông.

Nói tóm lại, mà muốn ngừa bình tiêm và sâu ăn lúa thì đâm mà đã bị tiêm hay là sâu ăn rồi gặt rồi phải nhổ trọn gốc, để hơn là cày lật lúc đã cón mầm rồi đốt hết mấy đống rơ rơ cỏ. Như có nước thì cho vô ngâm ruộng trong 3 tháng nắng lái trừ cho mọc trên bờ ruộng hay là mấy chỗ đất hoang ở gần ruộng. Phải dùng giống lúa đã khử độc dùng dùng mấy đam đất rắn làm ruộng ni nông công bón của. Đất ruộng phải cho tốt, có đủ phân và nước.

Tôi cũng dự hiểu rằng rất khó mà thiết hành mấy cách đã chỉ trên đây, mà là bởi nay ta chưa quen biết hay là vì còn kém Người Nam ta Văn-minh ta giữ tục cũ lâu rồi, mà hay cách nào mà thì sanh ra nghi hoặc, chưa tin nghe lắm hay không, dù cho rằng có ích.

Sống có bao nhiêu là khó nên bắt cứ ai cũng mỗi mỗi nói người khác hay là cách của mình có có hiệu nghiệm hay không dùng làm quang cho kẻ khác.

Hemiléia vastatrix cũng là một thứ thực vật kỳ sanh đã làm chết mấy ngàn mẫu cà-phê trắng bên cà-lao Ceylan và xứ Java. Con phylloxéra đã hư tiêu điều cả miền trồng nho bên Pháp. Con doryphora làm cho Nam-Mỹ trong nhiều xứ. Mà xứ ta mình lo sự mùa nạn ấy, nào sự bịnh trùn, lịnh dịch, bệnh thuật pháp rất nghiêm, không cho nạn ấy sang nam nữa qua nam ta, hay là xứ nầy qua xứ kia. Nếu ta không lo ngừa bịnh tiêm và nạn sâu thì sự một ngày kia mà sẽ trở nên dữ tợn làm chết trọn lúa cả xứ Nam kỳ ta.

Tôi cũng nghĩ rằng không bao lâu Chánh-phủ sẽ bắt người nông thiết hành mấy cách đã hạn chế nan lắm. Bây giờ ta nên trong lấy ta mà ... lấn quyền lợi của ta vì mỗi năm sự thiệt hại lúa vì tiêm và sâu chẳng phải ít đâu. Nếu tính ra cả xứ Nam-kỳ cũng có nhiều triệu lúa tại đó mà tiêu hủy. Cách phòng ngừa chẳng tốn kem chi nhiều, nếu tiêm hay là sâu nầy sanh ra rồi thì khó mà trị, hoặc là không có phương pháp cứu chữa. Hoặc là thuốc để trừ rất mắt mỏi, tốn không đủ tiền mua đặng. Vì thực vật kỳ sanh của bịnh tiêm ở trong cây lúa nên ta khóm thấy, chừng nó ăn mòn cây ấy, ta nghi đặng thì đã trễ rồi, khóm cứu đặng. Còn sâu thì sanh sản rất mau vì một con bướm đẻ ra đến mấy trăm trứng. Ta chẳng thấy trứng mà đề phòng, thình lình một đêm, có nở ra sâu, ăn lúa cả đám, ta không cản đặng.

Mấy ông Docteur thường nói ngừa bịnh tốt hơn là trị bịnh. Lời nầy có lẽ hợp hơn với giới nông nghiệp là có lợi ích cho người nông nghiệp hơn là ngừa bịnh tiêm và nạn sâu hơn là chờ nó sanh ra rồi kiếm thế chữa. Xin người nông hãy nhớ lẽ nầy mà hoạt động, chớ chẳng nên ngồi khoanh tay dân chuyện, rồi để lỡ thì cho trôi đất.

Cách phòng ngừa hai mối tiêm và sâu nói trên đây sẽ có sẽ quả tốt đẹp khi nào chăm nhiều nông gia đều đồng giống thiệt hành những cách ấy. Là vì nếu mình phòng ngừa mà người lân cận mình không lo, thì hột giống tiêm bên ruộng ấy vẫn bay qua ruộng mình, hoặc là nước chảy đem qua nữa.

Vậy thì chẳng vậy, nếu mình lo ruộng mình sạch cỏ, đồng gặt sâu, xong gần bên có cỏ thì sâu cũng không chết, chỉ đến tháng mưa sanh sâu lại rồi bỏ qua ruộng mình mà phá lúa lúa nữa.

Sự ước ao của tôi phải là mông trông chăng ? Ai sẽ thiệt hành những cách đã chỉ ? Chúng mà sẽ có nhiều người biết qua phòng hai nạn dữ tợn : tiêm và sâu ăn lúa ?

Nguyễn Bảo-Cự

HỘI VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM

Hội hiệp bổn nhà danh Pháp : Được quyền kiểm sổ của Chánh phủ Đông-Pháp.

Vốn 1.000.000 bạc ngoài Thương-Hãi và 3.000.000 phát-hàng đã đóng tất cả.

Quản lý cuộc Đông pháp: Saigon số 26 đường Chaigneau. Chi nhánh à Hanoi số 19 đường Borgnis Desbordes.

Muốn lập cần. Muốn lập hội bằn. Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học.

Thì hãy mua vé của hội Vạn-quốc tiết kiệm.

Vé 1.000 đồng mỗi tháng góp 5 đồng. Vé 500 đồng mỗi tháng góp 3 đồng. Vé 250 đồng mỗi tháng góp 2 đồng.

Mỗi tháng đều có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được hoàn trả tiền lời nguyên cái vé, lại khỏi góp tiền nữa. Còn nếu không trúng số, thì mỗi tháng góp bao. Hết trở đã số bao lai sẽ được chia 33:33-1, tiền lời của Hội.

Chúng tôi sẽ gởi sách cắt nghĩa rõ các đều lý, cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé của Hội.

Nên lưu ý

Hội viên đăng nhiều người, chẳng nhiều sẽ rủi ro đồng làm quản-lý nhằng mà hội chưa có người thay thế.

INSTITUTION

NGUYỄN-TRỌNG-HY

Téléphone N° 15

GIADINH

Có dạy từ Cours Enfantin đến 4me année

Ngày khai trường : 14 Février 1933.

Học sanh rủi thi rớt năm rồi, muốn học lại lớp 4me année để thi Diplôme, B. E. và B. E. P. S. thì bổn-trường để cho đăng nhiều nơi tiền.

Trò nào muốn học gởi thư xin trước.

NÊN LƯU Ý

Rượu thuốc :

1- Phong thấp
2- Vạn-ứng Trật đả
3- Chưởng-tử

của hiệu KHƯƠNG-LỢI đều dùng toàn những vị thuốc thượng phẩm mà bào chế ra.

Nếu ai lâm nhằm bịnh : 1- Phong-thấp ; 2- Té tức, sưng bầm, trật trẹo gân cốt, 3- hoặc muốn cầu tự ; nên dùng các thứ rượu trên đây sẽ thấy công hiệu.

Bảo chế và bán tại :

Khuong-Loi & Cie

N° 35, rue de Paris, Cholon

Giây thép nói số 377

P. S. Bổn công-ty có bán xà savon «Kiết-Xương» thật tốt bợt nhiều, dùng ít hao hơn savon hiệu khác.

Rượu « Bổ Huyết » của hiệu: KHƯƠNG-LỢI !

N° 35 Rue de Paris, Cholon, là thứ rượu bổ hơn hết

Chưa dùng thuốc hiệu « Con cọp »

CHƯA PHẢI THẤT-VỌNG

TIÊU ĐÀM LINH ĐƠN. — Thuốc xổ ngọt. Xổ đàm tục kêu là tiêu hườn. Hộp 4 hườn 0$40 Hộp 8 hườn 0$75.

TIÊU BAN GIẢI NHIỆT HƯỜN. — Trẻ con bị ban trái, cảm cát nóng, đỏ mỏ hôi đầu. Một bao 0$20.

PHONG BẠI HƯỜN. — Trị tê, bại, nhức mỏi gân cốt thật linh nghiệm. Hộp 0$80 — 0$60 — 1$20.

PHONG TÌNH HOA LIỄU HƯỜN. — Thuốc kinh nghiệm đã ông Y-sĩ chuyên môn chế đã trị các chứng bịnh nhiệt-độc, bảo-kiết tinh-khiết, linh nghiệm. Một bao 0$50.

THÂN HIỆU HOA LIỄU TIÊU ĐỘC HƯỜN. — Trừ cảm, tuyệt nọc chống đường tiểu tiện, sanh khí, dưỡng huyết. Một bao 1$00.

NAM PHƯƠNG BỔ PHẾ HƯỜN. — Bình ho đàn ông, đàn bà nặng lưng, đã lâu, chưa uống thuốc nầy, chưa thất-vọng, hãy thăm bà con tại Bà-chiểu thì biết. Hộp 0$30 — 0$60 — 1$20.

NAM PHƯƠNG ĐIỀU KINH HƯỜN. Các chứng bịnh vất của phụ-nữ thuộc về máu huyết, ngày tháng trôi-sụt đau như gió độ, nếu uống các thứ thuốc hiệu khác ăn trợt, thì nên uống lại thứ nầy. Hộp 0$40 — 0$80 — 1$50

NAM PHƯƠNG BẠCH ĐẠI HƯỜN. — Phương thuốc kinh nghiệm của ông Y sĩ chế ra để trị bịnh huyết trắng đời nay cứu khổ cho phụ-nữ. Hộp 0$50 — 1$00 — 2$00.

ĐẠI BỔ NAM PHƯƠNG TỀ — Bổ hồ, bổ lao, bổ huyết, sung da tiêu thực. Hộp 0$60 — 1$00 — 2$40

CỨU HỒ HƯỜN. — Sâm nhung hồ thận. Hộp 0$40 — 0$60 — 1$60.

Cần nhiều thứ sau tiếp.

Mua một lần 2$50 không tính tiền gởi. Mua một lần 5$00 sẽ lấy giảm 10o/o hoặc tăng thêm thuốc.

Thơ và mandat để gởi cho M. NGUYỄN-NĂN-HỘ

Pharmacie NAM PHƯƠNG *Giadinh*

TIỂU THUYẾT của ĐUỐC-NHÀ-NAM N° 33

TRINH-THẬM TIỂU-THUYẾT

NỖI ỨC, TÌNH OAN

TRỌNG-NHƠN *dịch-thuật*

CHƯƠNG THỨ NĂM

Người lấy chì khóa đây rồi gạch nó thử coi.

Thiết-Tâm với lấy chìa khóa, rồi sức gạch trên mặt tủ hai ba lần rồi ta lên :

— Tủ gỗ mà cứng ắc vậy, tôi gạch không trầy chút sơn nào hết.

— Phải cứng lắm nhưng ta của chắc sơn tủ ông Đỗ Gia còn cứng hơn nữa. Xem đó thì biết rằng lấy gạch trên mặt tủ của Đỗ-Gia không phải tự nơi tay ấn trăm gạch là vì trong khi lấy tiền, nó lật đặt lưới đưới lầm. Nếu có gắp rút chìa khóa ra mà lỡ gạch đi nữa thì lần gạch ấy không thể nào ăn sâu xuống lớp sơn cho được.

Thiết-Tâm lấy lâm phục tài đoán của Nhựt-kê nên ta lên rằng :

— Quan thầy đoán vậy rất trúng. Tôi thiết không xét ra chỗ đó. Phải rồi, muốn gạch cho ăn lần trên mặt tủ thì phải để mang chìa khóa mới được.

— Ta vậy, nhưng ta xét trong ta ngày hết trí khóm mới tìm ra cớ đó. Tôi bây giờ hãy xét coi lời đoán ấy có thể làm khỏi điểm cho cuộc ăng-kết của ta hay không.

Nói đoạn Nhựt kê bước lại cửa trước phòng ngủ của ông, rút chìa khóa cửa cầm trên tay rồi nói với Thiết Tâm.

Người hãy bước lại đứng ăn bên ta đây. Tì thì như ta muốn mở cửa nầy mà người không cho thì khi thấy ta kê chìa khóa gần bên lỗ khóa, người sẽ làm sao ?

— Thì tôi đưa hai tay ra chụp lấy cánh tay quan thầy mà ghịch lại cho thiệt mạnh đặng quan thầy không thể đúc chìa khóa vô lỗ khóa được.

— Phải lắm. Thôi bây giờ chúng ta nhảy lại thử coi.

Thiết-Tâm vâng lời rồi cũng hư tay kéo ngược cánh tay Nhựt-kê một cái rất mạnh, làm cho cái chìa khóa của Nhựt-kê thường cầm để đựa bên lỗ khóa cho đâu trên mặt cửa rồi gạch vuông một lần sâu từ bên tả qua bên hữu y như lằn gạch trên mặt tủ sắt của Đỗ Gia vậy.

Thiết-Tâm bèn la lên :

— Ý, ý, ngộ thiệt, ngộ thiệt.

Rồi đó chàng ta đứng nhìn trân nhìn Thiết cái lần gạch trên mặt cửa mà không nhảy mắt.

Nhựt-kê cười, hỏi :

— Bây giờ người hiểu chưa ?

— Hiểu, hiểu, ô đã hiểu quá, bây giờ một đứa nhỏ cũng hiểu được nữa hoàng lựa là tôi. Bộ quan thầy là thần thánh gì sao chớ. Tôi thấy rõ ràng như là lúc họ gạch tủ cố tôi ở đó vậy. Tôi thấy rõ như hồi đó có tới hai người đứng trước tủ sắt. Một người muốn tâm hết giấy bạc, một người lại không chịu sanh ra chèo kéo mới có lằn gạch ấy, phải rồi, chắc rồi.

Nhựt-kê thuở nay vẫn thường quen với mấy cái ý-đoán như vậy nên đông thấy Thiết-Tâm vừa sững sốt vừa trầm trồ khen ngợi mà bắt tức cười. Ông bèn nói với Thiết Tâm.

— Nhà người khen vội quá đó. Đỗ chẳng qua là đều phỏng đoán mà thôi chớ cũng chưa lấy chi làm chắc.

— Không đâu. Tôi quan quan thầy không dám. Người chư quan thầy không thể nào đoán sai được.

— Vậy thì người kết luận vụ mất trộm nầy ra sao ?

— Theo tôi thì hồm nay tôi đoán không lầm. Vân Y thật là vô tội.

— Tai vì thấy ta có quyền mở tủ sắt chứng nào cũng được. Nếu thiệt thấy ta ăn trộm thì cần chi phải có thêm một người phụ sức cho ra tớ bại người tai đó.

— Phải rồi, nhưng nếu vậy thì ông Đỗ Gia cũng vô tội nữa. Người nghĩ lại cái phải và không ?

Thiết Tâm suy nghĩ giây lâu rồi nói một cách rất buồn :

— Thưa phải, Đỗ-Gia cũng là vô can nữa. Mà nếu bà người đó vô tội hết, thì ai là thủ phạm bây giờ ?

— Người hãy kiếm thủ cho.

— Tôi kiếm chàng ra đâu, thưa quan thầy. Chỉ có Vân-Y với Đỗ-Gia là hai người cầm chìa khóa mà nếu hai người vô can, thì ma nào vô đó mà ăn trộm được.

— Người nhớ lại coi, trước ngày mất trộm, Đỗ-Gia lại để chìa khóa trong tủ của ông.

— Phải, mà chìa khóa không đủ mở tủ được, phải biết chữ khóa mới được.

— Chỉ khóa là chữ gì ?

— Chữ « Tố-Anh ».

— Tức là tên của mèo Vân-Y phải không ? Thôi người có việc điều-tra đi. Ngày nào người truy ra cái người vô thân thủ với Vân-Y để hết được chữ khóa và vừa thân thiết với Đỗ-Gia có thân nhập đến phòng ngủ của ông nầy mới truy ra được người đó thì người nầm được thủ phạm đó.

— Tôi rán kiếm cho ra người ấy mới nghe.

Đ. UỐC-NHÀ-NAM

Giá lúa

Ngày 20 Février 1933

LÚA

Mỗi tạ 65 kilos

Gocong	1.68	Omon	1.62
Rentre Batr'	1.70	Cairang	1.62
Rentre	1.65	Thet-oet	1.61
Mythe-Tânan	1.65	Longxuyen	1.65
Cai-Lay	1.65	Chaudoc trung	1.55
Cai Bè	1.65	— Bo	1.35
Vinhlong	1.65	Tanchau	1.35
Hatà	1.65	Sadec trung	1.55
Can Thong	1.66	— Bo	1.35
Cang Long	1.66		
Travinh	1.66	CAO MIÊN	
Bai-xau	1.68	Battampang	1.10
Bachieu	1.68	Banam	1.50
Rachgia	1.70	Soaïriang	
Phuocsien	1.70	Lôc do	1.30

GAO

Mỗi tạ 60 kilos

Gạo N° 1 25°/. tấm		
Gạo N° 2 40°/. tấm		
Tấm	1-2	1.07
Tam	3-4	1.90
Cám trắng		0.75
Cám lức		0.25
Bao lúa vo		2.00
Bao gao		21.00

TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Aden	28 Février
Le Sikiang	28 Février
Le Porthos	22 Février

Ở Tàu và Nhựt về

Melzinger	3 Mars
Le Ct St Loubert Bié	24 Février

Ở Bắc và Trung-kỳ về

Le Chantilly	20 Février
Dumont d'Urville	22 Février

TÀU ĐI

Qua Pháp

Le Chantilly	24 Février
Le Ct St Loubert Bié	1er Mars

Ra Bắc và Trung-kỳ

Le Claude Chappe	23 Février
Le Cap Padaran	22 Février

Qua Tàu và Nhựt

Le Porthos	25 Mars
Le Siklang	3 Mars

Mỗi ngày bổn-hội đều có mua đủ thứ lúa, mà thích hơn là mua lúa vựa thiệt nhiều và thiệt tốt. Muốn bán xin đem lúa kiểu và đo nơi :

SOCIÉTÉ DES RIZ D'INDOCHINE DENIS-FRÈRES

6 Rue Catinat Saigon

Giây thép : COMPAFINCH SAIGON

TRƯỜNG NÀO CÓ CẤP HỌC-BỔNG ?

Năm nay kinh-tế khủng-hoảng, trường HẬU-GIANG tại Sootrang, muốn giúp sức cho phụ-huynh học-sanh, nên sẽ cấp cho học-sanh lớp nhứt và lớp ba MỖI LỚP HAI CÁI BỔNG HỌC (bourse scolaire).

Học-sanh hai lớp đó, buổi chiều từ 7h đến 9h 1/2 được dạy thêm để dọn bài đi thi cho có phần chắt.

Học trò trường khác cũng được học tập lớp ban đêm ấy, song phải trả tiền.

Ngày tựu trường nhằm 18 FÉVRIER

Trường dạy từ lớp 2e année đến lớp năm.

Giá tiền học sẽ sut cho học-sanh.

Trên 10 năm danh tiếng

Thuốc « Nam-Hồng-Tề »

N° 6 rue Jean Monlau à Saigon

Thuốc bổ chứng, song chủ trị chánh mấy bịnh sau đây : Nóng lạnh ban cua, lười trắng, ho, kiết, ăn không tiêu, bón huất đường đại và tiểu tiện đau bụng, đầy da bụng, ít máu xanh xao ; đàn bà đường kinh không đều, bổ thai nên dùng thuốc mà dưỡng thai ; con nít đau bụng sên, lỉ, và bị cam tích.

Không bịnh đáng thuốc nầy thường thì con người đặng ngon ăn, ngủ ngày và trở nên phi-mỹ.

CÁCH MUA THUỐC

Ở gần, Xin đến nhà tôi mà mua tượng (6 Rue Jean Monlau Saigon).

Ở xa, Viết thơ thì tôi gởi thuốc cách lãnh hóa giao-ngân (contre remboursement) thì thuốc tôi, mà giấy thăm cho hay thì đóng tiền tại ở mà lãnh thuốc.

Đôi thơ cho tôi xin đề như vầy.

Monsieur J. Thanh

6 Rue Jean Monlau à SAIGON

1 gói	0$40
2 gói	1.00
6 gói	2.50
14 gói	5.00
30 gói	10.00

Có tính bổ hồng riêng cho các quí vị mua về bán lại.

THÊ-THAO

Cuộc tranh vô-địch Nam-kỳ

Giadinh thắng Cercle 5 bàn thua 1

Mùa nầy hội Gia-đinh « ăn-phợt » lắm (nghĩa là sung sức) ; đã với hội Cercle thắng tới 5 à 1, Hội Cercle bây giờ la-lớn lắm, bình như tung hoành một lứa rồi bại liệt lần lần.

Bữa chủa nhựt rồi, trên vườn ông Thượng có hai trận đấu cầu để tranh giải vô-địch Nam-kỳ. Trận đầu Khánh-hội đụng với Police Sports trận sau, Gialinh chạm tráng với Cercle.

Đó là theo chương trình đã sắp đặt như vậy, chớ tôi không ra sân thì chỉ có Gialinh và Cercle mà thôi. Vì Police Sport đã chịu phụ Khánh-hội « sắc đặt » rồi, nghĩa là chịu thua trước. Nhiều người nói chơi, tôi so Police không giỏi đá với Khánh-hội đó, trỗ mỏi chơi xấu thử coi. Anh Hoài, cậu Bai 5 đâu, ra đó mà đưa cẳng cho coi! Bết hết. Họ nói chơi với nhau, mà mình nghĩ cũng phải. Họ còn nói Palikao và Police đã với nhau xửng, hễ rốt cuộc hội nào còn ăn chiến-thắng ở trên sân là thắng. Ấy là lời chỉ rằng hai hội nầy có tật « chơi người » mà không « chơi banh » đó. Ta nên nhớ lại trận Palikao Victoria ở Cholon tuần trước, thì cũ bid cái « biệt-tài » về nghề đá của cầu thường Palikao ra sao.

Ở, trận Khánh-hội – Police có ghi 5 chương-trình mà không có diễn trên sân, nói chi cho dông dài ? Vậy có thuật trận Gialinh và Cercle cho độc-giả biết.

Hội Cercle ra sân, chỉ có 10 người. Còn bên Gialinh bữa nay Giỏi chạy trung-vương, Tịnh thủ thành. Cũng đá, mà nhiều người bàn rằng Gialinh làm bộ khỉ-khỉ, để Cercle chu-kỷ cho mấy bàn hiểt xấu. Mà hỏi nghỉ không lý, vì Cercle chỉ có 10 người, mà thiếu cầu-thường bảy bao hết, còn Gialinh có Tịnh thủ thành cũng chắc tay không lo sợ gì bao nhiêu. Hàng hậu-tập và tiếp-ứng cũng y như cũ, coi trên hàng tiền đạo có Giỏi « voi » ở trung-vương là hoi không « chão ăn » mà thôi.

Ráp trận, G... làm trọng thì nhiều người bắt cầu nói trọng tài nầy mơ lắm. Để coi và xử phạt trong trận thì biết.

Hai phát đầu banh ở bên mặt trận nầy hay qua mặt trận kia, không có gì nguy-cấp. Mỗi lần banh xuống tới hàng phòng thủ của Cercle, thì Vincent là đỡ, vụt cẳng cao quá, bên « hàng hai cắt » la ó : « Sao hôm đá với Ang-lê không giỏi đá vậy mà ăn? Đi với Annam làm phách. Ê thoi đại vô bông nó. » Thiệt khán-giả đi coi đá banh hay là ấy và xúi giục nhiều chuyện bắc ôo, làm cầu-trường ở trong như bị « bơ lửa ».

Qua lại một hồi, banh trào nhiều xuống, tiếp-ứng Cercle vô không kịp, hậu « tập Cercle đưa « cẳng tiền », Ngà xông tới « bàng » vô một « gôn ». Vỗ tay dầu.

Đá lại nữa, Bê là hậu tập của Gia-đình ra rất trái cẳng banh anh trường đầu bàn-rùm của Cercle giành không lại, nên đá đụ! Bê bỏ lại. Vậy mà trong tài hoét-hoét-hoét. Chạy lại ra coi thử! Bê ra sân. Khán-giả la ó, hút gió đậm giang rầm rầm, mấy anh sân đá la lớn hơn ai hết. Ông hô-trưởng của Tổng-cuộc là Saint-Poïlt đặt tuột xuống khán đài, ra sân an ủi Bê. Bê phát cờ-lô nhưng phần phải cho trong tài mà đi, trong lòng ấn hận vì nỗi xử phạt của trọng tài còn mơ.

Bây giờ mỗi bên 10 người, Vincent và Farnaut bên Cercle (cả đều là đa vàng) đã sướng lắm, muốn là muốn sân » Ngà đó. Vậy mà không sao, lại hội Ngà ăn nữa. Gialinh 2-0 ; kể đó ăn thêm bàn thứ ba, Gialinh ăm 3-0. Mấy mươi giờ đầu, Cercle không gỡ được bàn nào hết.

Giải-lao xong, vô đá lại, thì trong-tài cho Bê vô.

Phen nầy Bê không ở dưới mà lần để kiếm ăn. Gialinh còn công-kích dữ dội hơn trước nữa mà ăn không được là nhiều phen (thủ thành Cercle) phải chạy tuốt ra, nhờ vậy mà banh trúng chưn sên dội ra hết. Cũng nhiều lần, banh giao cho Giỏi, lại-tụi bị mất hoặc Giỏi tống ra ngoài, uổng lắm. Bảo gót trái nhiều phen trống trơn, cặm mặt thành mà ăn không được.

Kể Giỏi ăn một bàn là hồn. Rồi bên Cercle thắng lại một bàn bay quá, banh đá mũi, vô góc thiệt mạnh. Tịnh trèo cẳng, đứng ngó, không chùi chi vô ích. Cercle 1, Gialinh 4.

Đá lại, Cercle bị Gialinh lượm một bàn nữa là năm.

Gialinh lúc nầy sung sức thế, mà hai trận rồi, ăn hội Ang-lê và hội Cercle được, là nhờ có gì cản của góc mặt nhiều hơn. Góc mặt của Gialinh mạnh hơn góc trái, lại Bình ở ngoài biết từ, ém banh, kiếm chỗ trống mà đưa vô để kiếm ăn. Nhiều người chê Bình dở và nhát, là tự họ coi không kỹ, để mất chiến-thuật nào nhào đại vô mà là đá banh, giành banh là khen hay mà thôi. Cũng như Tiêu (Victoris) đá banh đã hay, giao banh với Bông cẳng lắm, mà họ chê Tiêu lộ và nhát. Chả không nhâm, hãy lắm.

...

Cũng tranh giải vô địch Nam kỳ, Palikao thắng Jean Comte một bàn trọn. Palikao thắng Victoria, rồi thắng Jean Compte, có vẽ tấ tới rồi đó.

Còn Thudaumot lại huề với Stella 1 à 1 ; trận đá không hay gì mấy.

Saigon Sport và Enfants de Troupe đụng nhau ở sân Lareynière Bàn đầu Enfants de Troupe ăn trước, Saigon gỡ nữ. Bàn thứ hai, Saigon ăn, nhưng chiếu tướng Enfants de Troupe không chịu, nói Fabry đứng dưới hàng hậu tập mà chờ banh tới. A cũng thấy và cho là hora-ju, nhưng trọng tài cho Saigon ăn. Chiến-tướng Enfants de Troupe bỏ sân ra về.

Tổng-cuộc sẽ xử sao ?

SÂM-NHUNG ĐIỀU KINH

CHỈ BẠCH ĐÁI HOÀN

Nhãn hiệu « SONG PHỤNG »

Thuốc thánh vị bịnh đường kinh và chứng bịnh đái lâu ngày. Thuốc nầy chỉ trị những bịnh đau mặc, kinh không sẩu và chứng bạch đái hay lâu ngày không hết đến nỗi nước da vàng, mình vóc ốm, muốn làm bịnh lao. Nếu uống thuốc nầy cho thường chẳng bao lâu thì có công hiệu lạ lùng trở nên tinh thần khỏe khoắn, ngon ngủ, tự nhiên lật bịnh phải hết. Ấy là một phương thuốc vương đạo trị tật mà lại bổ nữa. Tánh thuốc rất hợp với thể hậu các xứ nóng, đã người 20 năm nổi danh tiếng khắp Nam-kỳ. Lạc-tánh đã có mua đăng phân nhiều trị bịnh rất công hiệu.

Giá mỗi ve giá là 1$00

Y-học sĩ : TRẦN-KIỂM giám chế ở Tiệm tại đường Paris số 28 Cholon

LENTHERIC

là hiệu dầu thơm thượng hạng, có đủ :

Son thoa môi hạng nhứt

Phấn dồi mặt Orkilis

Nước thơm đủ thứ

ĐỘC-GIẢ CHÚ Ý

Độc-giả mua năm còn thiếu tiền mua báo từ ngày 28 Février 1933 trở về trước vẫn tính theo giá báo cũ là 15$00 một năm. Giá 10$ chỉ tính kể từ 18 Février 1933 sắp tới.

GIÁ BÁO MỚI

MỘT NĂM	10$00
SÁU THÁNG	7 00
BA THÁNG	3 50
MỘT THÁNG	1 20
MỖI SỐ	0 06

Mua báo xin gởi trả tiền trước. — Nếu thôi mua báo, xin nhớ GỞI THƠ cho hay trước ngày báo mãn hạn một tuần lễ.

THUỐC TRỊ BỊNH CHIÊM BAO MỘNG MỊ

Người đàn ông nào đang mình sức lực yếu đuối, mau mỏi, thần tối thì hay đau lưng mỏi mệt, ăn uống không tiêu, cả đêm ngủ chiêm bao mộng mị, tinh thần yếu, đi tinh, làm việc nhiều hay nước tiểu, mất đã hào quang. Nếu có mấy chứng bịnh đó không lo trị tốm, để lâu biến ra nhiều bịnh hiểm nghèo khó mà trị động.

Muốn cho mấy chứng bịnh ấy hết người thì chỉ có thuốc hiệu ĐỨC TRỌNG ANNAM bào chế rất hợp phương thuốc. Ai có mua xin nài cho đúng nhãn NGỌI SAO NĂM NHÁNH có cầu chứng nơi tôi thường mãi Saigon — mỗi ve giá 1$00.

Có gởi bán nơi các hàng có RG-THI-KÍNH cho mới Saigon — Bazar BÊN SAPT đường CUDENET 67 Gocong — PHẠM NGỌC-THỌ Institutrice Chau-doc.

VIỆT-NAM CÔNG TY BẢO HIỂM XE HƠI

Công-ty nặc danh vốn 200 ngàn đồng

Hội-quán : 54, 56 đường Pellerin, Saigon

Tên giây thép : ASSURANA ;

Giây thép nói : 748

1° Giá tiền bảo kê rẻ hơn các hàng khác

2° Khi rủi ro bồi thường mau mắng

ĐỂ DỤC LÒNG TIẾT-KIỆM CỦA BÁ-TÁNH

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

SIÊNG-NĂNG — KIỆM-CẦN — ĐOÀN-THỂ

Muốn giúp cho quí vị nào lo tiện-tận chúc đỉnh tiền dư mỗi ngày, đặng dễ dành cho các con của quí-vị, hay là phòng hờ khi hữu sự lúc về sau, nên Công-ty VIỆT - NAM NGÂN-HÀNG, có mua bên Pháp nhiều hộp bỏ ống bằng sắc xi-kên bót đẹp để riêng phần quí-vị dùng.

Bổn Ngân-hàng cũng đã nhứt-định trả thể cho quí vị tiền có mà phải dành trong cuốn sổ « Tiết-kiệm » của quí vị lúc quí vị đến gởi bạc.

Lại nữa, muốn thêm tiện bề cho quí-vị nào mắc làm việc hằng ngày, bổn Công-ty sẽ để cửa tới SÁU giờ RƯỠI tối, mỗi đầu tháng, từ MỘT tay cho tới NĂM tây, trừ ngày thứ bảy và chúa nhựt.

TIỂU-THUYẾT CỦA BUỔC-NHÀ-NAM N° 43

LÒNG NGƯỜI...

VỌNG-VÂN

CHƯƠNG THỨ NHÌ

III.— Tình « thấp thỏi » ?

Chừng châu tỉnh lại thì Hữu-Phùng đâu mất, mà anh Binh-Trực thì mặc quần áo khác. Anh gang hỏi châu giấu con nhỏ nơi nào, rồi buộc châu phải giao cho ảnh. Châu cãi không được nên buộc lòng rứt nốm ruột ra trao cho ảnh. Nói đêm đó ảnh đi tìm con nhỏ, rồi lưu nó đi mất biệt, gần 20 năm nay, châu không rõ nó ở đâu sống hay chết, mà còn sống không biết nó ra người gì !

— Còn thằng Phùng đi đâu ?

— Anh Binh-Trực nói ảnh đã giết Hữu-Phùng rồi chôn xác xuống biển..

— Trời đất !

Bà kinh lịch Tùng không dè chuyện xảy ra gớm ghiết như vậy. Bà tưởng việc bắt được vợ tư tình, có chứa oan; thì bắt quả là an nhau mà thôi chớ lẽ đâu sanh ra án mạng, giết người như giết gà !

Chuyện lớn tày trời mà mười mấy, hai chục năm nay không nghe ai nói đến. Binh-Trực vẫn bình yên. Bà kinh ngồi ngẫn ngơ. Phải chi người nào khác hơn châu bà thuật chuyện ấy chắc bà không tin bao giờ. Bà lại hỏi : Bà nhìn Bạch Cúc, lấy làm thương hại cho chàu hết sức :

— Rồi sao nữa ?

— Việc xảy ra như vậy rồi, anh Binh-Trực bỏ xứ đi một ngày một biệt châu lần tay tính, thì con nhỏ châu năm nay 10 tuổi. Trăng bụng châu tỉ chắc nếu nó còn sống thì thân phận nó cũng không ra gì !

— Châu lo cũng phải. Không chừng nó khốn khổ lắm.

— Châu chắc vậy, nên không giờ phút nào châu an vất, mà hễ lòng đa châu xao-xiếng bao nhiêu thì châu oán ghét Binh-Trực bấy nhiêu. Ảnh có xé thầy châu ra trăm miếng, có giết chết Hữu Phùng rồi châu cũng không hớ mới trách phiền chi ; chớ việc ảnh lưu con nhỏ châu đi biệt 19, 20 năm nay, châu không dung cho ảnh. Bây giờ thử ảnh về Nha-mân coi !.. Mai mốt có có gặp ảnh, có làm ơn nói lại giùm mấy lời nầy giờ cho ảnh nghe. Châu không còn coi ảnh ra gì hết. Hai mươi năm trời dài dăng-dẳng, châu chịu đằng-cay khổ sở nhẫm cũng đủ rồi. Nếu bây giờ ảnh liệu chưa đưa đến tội châu đũ, muốn để châu ra, chả sát chêu như thảo giải, thì ảnh cứ làm. Vậy thì tốt. Còn bắt con nhỏ châu, lưu nó đi, là việc hèn lắm.

Cô nói rồi mốc khăn hỉ mũi, bum mặc khóc nữa. Hai cô châu ngồi im lìm. Đồng hồ gõ 12 giờ rưỡi.

Bà kinh đi vô buồng, ôm ra một cái mùng, rồi đứng trên ván, cột dây gai, dăng mùng cho vợ Binh-Trực nằm và nói lập đáp :

— Thôi, khuya rồi, đi nghỉ, để sáng sẽ nói chuyện. Hơi nào mà khóc hoài. Việc đã xảy ra như vậy rồi, dầu có khóc đến chảy máu con mắt cũng không sửa đổi gì được...

— Cô nói phải. Không biết làm thế nào cho hết rầu buồn. Chỉ có chết đi là khuê thân mà thôi.

— Ê nói bậy nà !

— Chớ có nghĩ coi : sống như châu vầy sống có ích gì. Càng sống, càng mang nhục, càng rầu buồn rồi có ngày cũng chết mà có chết cũng là lâu. Chi bằng chết phức bây giờ cho mát thân. hưng, hỡ.

Bà kinh chưa trả lời, thình lình nghe tiếng gọng xe kéo cà trên lề đường, ngoài cửa, một cái kẻt, rồi nghe tiếng giày tây vô cầu ván, 1 ít nghe tiếng khua sợi lòi tòi vất trên cửa rào cây và tiếng hỏi :

— Cô tư còn thức ngủ cô tư ? Mạnh a. Lạnh mở cửa em !

Bà kinh nhìn sững vợ Binh-Trực nói :

— Uã, tầng đi đâu bất tử vậy kia !

Bạch-Cúc biến sắc, nói gượng :

— Cô cứ mở cửa cho ảnh vô

Cô nói rồi lật đật bỏ chơn xuống đất đi chơn không vô buồng và đi, và nói :

— Châu không muốn thấy mặt ảnh.

Tiếng khua lòi tòi và tiếng kêu con Mạnh là đứa tớ gái trong nhà nghe càng dụt thứt hơn nữa.

Bà kinh lên tiếng, rồi bước xuống mở cửa, ra ngoài rào. Vừa thấy Binh-Trực thì bà chưng

— Châu đi đâu đêm hôm vậy ? Hồm nay đi đâu ?

— Thưa, chàu về Saigon có một cửa thăm cô rồi đi ra ở ngoài Phan-thiết.

— Thôi đi vô.

Binh-Trực theo bà kinh vô sau. Bà kinh hỏi :

— Tế ra châu chưa về Nha-mân sao ?

— Thưa, châu không có về dưới.

Binh-Trực bước vô nhà, nhờ đèn sáng, thấy gương mặt đã sồn sồn, mà tóc lại bạc nhiều hơn tóc bà kinh ! Vóc ốm hơn 18 năm trước, nước da lai sậm, mắt mang kiến tròng, gọng đồi mồi, tráng nhiều hơi, gò má có hơi ốm, sắc diện buồn bực. Ông ta mặc một bộ đồ nỉ màu sô-la, ấn lót mỏ hồi hồn lắt ra ngoài, tay cầm nón dạ xám.

dùng rồi mới biết : **DẦU-THIÊN-HOÀ** nhãn-hiệu «CON-NAI»

MỚI THẬT LÀ DẦU TRỊ ĐẶNG BÁ CHỨNG

của nhà thuốc Thiên-hoà-Đường, 208 rue des Marins, Cholon

Hãy hút thuốc điếu hiệu

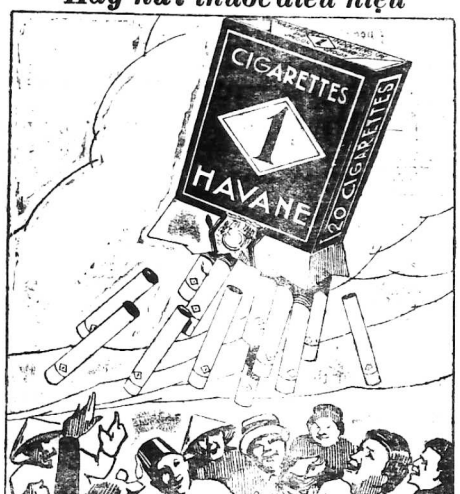

Mỗi gói 6 xu **COTAB** DISTRIBUTEUR

CHIỀU NAY, THỨ BA, 21 FÉVRIER 1933

TỪ LÚC 9 GIỜ

MICKEY DANCING

(*Góc đường Colonel Grimaud và Bourdais*)

Sẽ mở cửa

Xin mời các ông các bà đến dự lễ khánh thành

TRÀNG BÔNG TẠNG

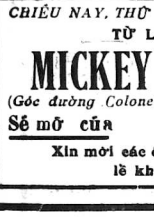

LÀM KHÉO, KỸ CÔNG

NHIỀU KIỂU CHỌN LỰA

NĂM NAY RẺ HƠN MỌI NĂM PHẦN NỬA

La Tortue

Phan-thúc-Trác

26 *SABOURAIN* SAIGON

Téléphone 905

CỦA ANNAM LÀM RA

Nam-kỳ cựu chiến-sĩ Tương-tế hội

Cùng qui vị từng chinh Pháp năm 1914-1918

Hội Nam-kỳ cựu chiến-sĩ, xin mời qui vị có chưa trong Hội, ở gần hoặc ở xa, đến ngày 19 Mars 1933 nhằm ngày chúa nhật, 24 Annam, đúng 4 giờ chiều tựu lại nhà Hội quán, ở tại Place Maréchal Joffre môn bài số 2 (trước bót giếng nước) Saigon.

Trước bầu cử bàn trị sự mới Sau bầu tính việc Hội.

Bàn trị sự
N.K.C.C.S.T.T.H.

Ai tin

Tôi lấy làm đau đớn mà hay tin buồn rằng ông thân của bạn Trần-quang-Giỏi đốc học trường Đaingãi (Soctrang) mới từ trần tại Phủlộc (Vinhlong) hôm 19 Février 1933.

Vì phận sự buộc ràng không đến được lận nơi, nên tôi kính mấy hàng thành tâm chia buồn cùng tang quyến Trần quân và chúc cho hương hồn bà phụ được tiêu diêu nơi miền cực lạc.

Lương-cư-Cường
huy lụy

Một lời trung-cáo mấy thầy thuốc Annam «nửa mùa»

(*Tiếp theo trương nhứt*)

Các thuốc đời xưa để lại, như những bài : *lục-vị, bát-vị, tứ-quân, tứ-vật* v.v... không phải là để cho ta ngày nay cứ y vậy chép ra mà chữa bịnh đâu. Người xưa cốt để cho ta lấy đó làm kiểu-mẫu, mà lập phương đó thôi.

« Sách thuốc có nói rằng : « *Dùng được như dùng binh.* » nghĩa là : dùng thuốc như dùng binh. Trong phép dùng binh, lúc đánh giặc, phải biết tùy cơ đối địch, nên dùng binh công, hay dùng thủy chiến, nên dùng chánh trận, hay dùng phục binh v.v. Ấy là đều tùy ở tài sai khiến của tay lương tướng, lương tướng khéo chế biến, thì mới thành công. Một vị lương tướng cầm binh tài ở sao, thì một vị lương-y trị bịnh cũng phải thế mới được.

Phép làm thuốc trong khi lâm bịnh, phải biết đổi chứng lập phương, nên bổ thì bổ, nên tả thì tả, nên công thì công, nên hòa giải thì hòa giải v.v. cốt nhứt phải tùy bịnh mà lập phương, thì bịnh nhơn mới khỏi chết. Nếu dùng trái phương pháp, thì bịnh nơn phải đi đời, chớ không phải cứ có một vài bài thuốc gia truyền rồi bịnh nào cũng đem ra cho uống mà được đâu.

Tôm lại y học là một khoa rất khó chớ rồi tánh mạng người ta làm thường ; vậy xin các thầy tự xưng là thầy thuốc Annam, nên trọng trọng cho lắm ; ai chẳng mình biết thuốc rành thuốc thì hãy nên tìm, đừng không thì thà mưu sanh cách khác còn hơn, kẻo để thiên hạ tin lầm tài mình, uống lầm thuốc mình thì khốn. Ấy là lời trung cáo thành tâm của kẻ viết bài này vậy.

Văn-Tuyên

Trường đồ máu ở Nhiệt-Hà

Quân Nhựt chỉ còn chờ lịnh trên đưa xuống là tức tốc đánh lấy Nhiệt-hà

« Nói ba đều bốn chuyện rồi sẽ thôi »

Ban trị-sự 19 của hội Vạn-quốc đã đưa tờ phúc « hầm ra cho phòng Tổng-thơ-ký rồi, bữa thứ sáu tới đây Hội-đồng Vạn-quốc nhóm phiên bất-thường để xét.

Chánh-phủ Nhựt đã cho đoàn đại-biểu mình hay rằng không nhận tờ phúc-hầm đó. Nếu tờ phúc-hầm được nhận và những khuyến khuyến « bão được nhận luôn, thì người làm đầu đoàn đại - biểu sẽ đọc một bài diễn-văn, bày tỏ ý kiến, rồi thì rút ra khỏi phiên nhóm. Đến sự thời hội Vạn-quốc thì chưa nhứt định, chờ công việc của hội xong rồi sẽ tính.

Lại tính tuyệt-giao về kinh-tế

Tờ phúc-hầm của ban 19 ra sao, đâm thử bày rồi đoàn đại-biểu Tàu ở hội Vạn-quốc có đánh dây thép gió về cho chánh - phủ Nam-kinh biết cả rồi : ai nấy đều tỏ ý vui mừng.

Tôn-Khoa là viện trưởng viện Lập-pháp tuyên-bố rằng tờ phúc-hầm ấy công-bình thiệt, nhưng đề coi hội Vạn quốc phân xử ra sao. Nhựt là hành phạt về kinh-tế thì do theo ý muốn của Pháp, Hồng-mao và Mỹ mà thôi.

150 ngàn quân Tàu phòng thủ Nhiệt-Hà

Tỉnh-thành của hội Vạn - quốc không yên, đại-biểu Nhựt bất-hòa với ban 19, chưa biết việc ra thế nào, thì ở Mãn-châu quân Nhựt sắm sửa đánh Nhiệt-Hà.

Chỉ còn chờ lịnh trên xuống là quân Nhựt tràn tới, chớ không ngần ngại gì nữa. Hễ thắng được Nhiệt-Hà thì kéo luôn lên Bắc-kinh.

Hiện nay Tàu rút về đó trên 150 ngàn quân, để chống cự. Phen nầy quân Tàu song tuế, khí - cụ binh - lương đầu đủ, chắc Nhựt khó thắng lắm.

Dư-luận ở Nam-kinh rất là sôi nổi và bảo rằng tỉnh-thành Nhiệt-Hà không có lúc nào nghiêm-trọng bằng lúc nầy.

Quân Tàu được thắng, nhưng...

Cứ theo dư-luận thì tờ phúc-hầm của hội Vạn quốc đã làm cho quốc-dân Tàu khoái chí rồi, nghĩa là họ được thắng trên về tinh-thần đó. Hội Vạn - quốc đã làm trên cái trách-vụ mình rồi giờ quân Tàu chỉ có rán sức phá quân Nhựt nữa mà thôi.

Hiện nay quốc-dân binh « tấm tớ thấy trận giặc ở Nhiệt - Hà, họ bảo rằng trận sắp xảy ra đây dữ lợi gấp mấy trận ở Thượng-hải kia lắm.

Trương-học-Lương đề binh ra trận

Trương Học Lương cùng Tổng Tử Văn đã thân hành lên tới Nhiệt-Hà bữa kia rồi.

Trương có đánh điện qua Genève bảy tỏ mọi lẽ cho đoàn đại-biểu Tàu biết về trận Nhiệt-hà, lời lẽ đáng thương lắm. Bức điện ấy như vầy :

« Chánh phủ và quốc - dân đã đồng lâm hiệp lực về sự kháng-cự với cuộc xâm-chiếm của quân địch, bởi vậy các đạo quân đã rút về Nhiệt-hà lo phòng-thủ. Tôi đã vô tới Nhiệt-hà cùng quan Thượng-thơ Tài-chánh để lo xếp đặt chương - trình phòng bị cho được hoàn toàn hơn. Cái chương trình nầy cốt phá những sự phá-hoại của Nhựt cho được mới nghe.

« Đã bao phen, chánh - phủ Tàu chịu nhẫn nhịn chịu nhục, để tránh sự rắc rối về tiền binh, cho hội Vạn - quốc để tà tìm phương giải-hòa.

« Mà than ôi! Bao nhiêu hy-vọng ở sự giải-hòa đều bị Nhựt phá hư và mới trông mong được hòa bình yên-ổn thì quân Nhựt ở Nhiệt-Hà đã phá tán, những sự khuyên-bảo của Vạn-quốc-hội họ không còn kể nữa. Ở, Nhựt nói rằng làm vậy để bảo-hộ quyền-lợi của mình ở Mãn-châu, nhưng họ có quyền nào mà nói Nhiệt - Hà thuộc về phần đất của Mãn-châu được, vì có tờ đưa-ước nào chỉ rõ như thế đâu.

« Chúng tôi đã được lịnh chánh phủ đay phải chống cự với cuộc xâm lược tàn bạo nầy, chúng tôi đã vâng lời và chịu phần trách-nhậm cả. Quốc - dân nhớ định tiếp xúc chúng tôi.

« Vậy mong sao đại-biểu đoàn cắt nghĩa rõ từ chỉ của chúng tôi cho hội Vạn-quốc và dư-luận thế-giới được biết ».

Mãn-châu ra binh giẹp loạn ở Nhiệt-Hà

Các nhà binh-bị của chánh-phủ Mãn lại bố-cáo ra một tờ hịch, nói rằng bổn-phận của chánh-phủ là phải xếp đặt cuộc trị an ở Nhiệt-Hà, vì tỉnh nầy thuộc về đất Mãn châu.

Dầu có Trương - Học-Lương dẫn binh Tàu tới phá rồi ở đó quân Mãn cũng sớm giẹp loạn mà xếp đặt trật tự và cuộc trị an ở Nhiệt-Hà được. Việc đi tiễu trừ quân giặc đây, binh Mãn chỉ có giới-hạn được bostđặng ra ngoài Vạn-lý trường-thành mà thôi.

Hôm nay quân trong số Nghĩa-đồng có nhiều đội đã bỏ Trương-học-Lương và Trương-học-Lương rồi, quân của Trương cũng có ba ấu đoàn bỏ Trương nữa. Rằng mấy đám quân nầy trở lại phá rối ở Bắc-kinh và Thiên-tân, nên xin chống kỳ dư-luận đừng đổ cho quân Mãn.

Việc tiễu-trừ quân giặc đây, do Trương - hải « Bằng và Trương-chinh-Hui điều binh và sẽ có quân Nhựt phụ giúp, y như điều ước đã giao cho Nhựt giữ cuộc trị-an giùm cho xứ Mãn vậy.

Chưa có đánh trận nào hết

Chưa gì mà đã có tin nói quân Nhựt và quân Tàu giao chiến với nhau ở Nhiệt-hà rồi. Ấy là tin đồn bậy.

Theo tin ở Thượng-hải thì hai bên quây xung đột nhau mấy trận nhỏ - nhỏ ở biên - giới mà thôi.

Nhưng tin ở Đông-kinh bảo chưa có trận đánh nào xảy ra ở Nhiệt-hà cả.

Bổn báo khái sự

Bổn báo phái M. Dương-văn Thắng đi hạt Cholon, M. Hồng-Kiều đi Gocông, để cổ động và thâu tiền cho báo Bước-nhà-Nam.

Xin độc giả hai hạt Cholon và Gocông chiếu cố cho, bổn báo rất cám ơn.

Bước Nhà Nam

Ngoài trái đất ra...

(*Tiếp theo trương nhứt*)

địa cầu có một lớp tuyết đông bao bọc 5 trên thương-tầng không-khí (*stratosphère*), làm như sự dây lưng trất ngang, thành ra việc thông tin của hai thế-giới bị lớp tuyết đó mà phải ngưng đi. Xưa nay chỉ có một người đã lên tới lớp không-khí thượng-tầng ấy là giáo sư Piccard, chắc hẳn ông bay lên lần thứ nhứt, đã nghe thấy cái lớp khí bao bằng tuyết đông đặc (*ceinture glaciale atmosphérique*) ấy ra sao.

Thầy *Exal Exis* nói rằng nếu sự giao-thiệp của Hỏa-tinh và Địa-cầu không bị ngăn trở một chút đó mà được mở mang ra lớ lâu, thì chắc Hỏa-tinh đã dạy cho loài người Địa-cầu biết dùng cánh thôi miên mà chế núi nứt tan, là vì trên Hỏa-tinh vẫn dùng phép đó, làm bật được những cái núi đá thật lớn thật nặng.

« Hỏa-tinh Hỏa-tinh trôn như trái táo, có đều trên nhỏ dưới lớn, mà cũng xoay tròn. Trên đầu nhỏ có tuyết đông luôn luôn, không ở được. Còn phía dưới thì day ngó mặt trời, vì vậy cho nên hơn ngày dài tới 18 giờ, ban đêm cũng không tối tăm như ở trái đất, mà có như cảnh chạng vạng ở trái đất thôi, là vì trên đó được nhiều ngôi sao giống như một trăng, rọi yếu sáng cho Hỏa tinh nhiều nửa, và khắp mọi chỗ đều có những hang lỗ thẳm sâu, như miệng núi lửa, phun ra cái hơi khó tanh lắm. Trên nầy lúc có mưa nếu dưới Địa-cầu thường ngó lên Hỏa-tinh thấy những đường vạch ngang dọc hình như sông rạch ấy chính là những đường mương của người Hỏa-tinh đào ra, lấy nước ở các suối nước chảy vào. Bể và hồ trên Hỏa-tinh không lớn. Khi sặc một nửa sông bể, có lá cây-cối và ít nhơn-dân. Còn giống vật thì có ít nhiều loài thú gần như ngựa, trâu, bò và mèo ở Địa-cầu.

« Hỏa-tinh hay bị những trận bão lớ điên - khí, tiếng nổ nghe ghê gớm lạ lùng, đến đổi dân-cư và thú-vật phải khoét hang thật sâu ở bên sườn núi mà ở » v.v.

Ph *thuật*

Thú rong biển chủ - trị các chứng bịnh

Mới đây, những vị bác-học ở trường Đại-học California khám xét mấy trăm bộ cốt của những người Ấu-độ ăn rong biển, và bảo rằng những người nầy hồi đó không phải chết mà bị chôn. Vì họ già quá nên phải lịệt không cử động được đó thôi. Bên bờ biển Nhựt-bổn, có thứ rong kêu là *Komleu* là món ăn bảo hạng và thông-dụng lắm.

Như thuở xưa, Jules César đem binh đánh giặc, rồi thiên vật thực chưa kịp vận lương tới ông ta phải ra cho lính Ki-đương-cầu mình thứ rêu biển, để ăn thay vì cơm gạo.

Bên Pháp cũng vậy hồi trận giặc rồi, ông Adrian làm quân-đốc binh-lương, cho trộn avoine với rong để nuôi ngựa. Đã đỡ tốn tiền mà ngựa mập mạnh nữa.

Vậy rong biển là một thứ đồ cổ thượng hạng, nó có đủ chất sanh-lý. Mà nó không tốn kém gì cả, chỉ ra bãi biển chơi, thấy công lượm đem về mà thôi. Nó chữ-trị bá bịnh, nhứt là chứng ho (truyền nhiễm *grippe*) và làm cho người khỏi bị lạnh nữa.

Người mình thường nấu thứ canh với rong biển, kêu là canh tốc tiền, nên ăn, tốt lắm!

Vắn tắt...

Cô Hélène Boucher đã bay tới Alep rồi, bữa trước có bay đi rồi phải trở lại Athènes, vì trời gió ngược.

Còn phi - công René Lefèvre bay tới Bằng cốc hôm thứ bảy, sáng thứ hai bay qua Mandalay.

Lúc nầy Annam tốn rồi, không đám đi tàu lôi-thôi như tàu *Oar - lei* nữa. Bởi vậy, tàu các chú, tàu Annam của M. Kiến chạy đường Travinh-Saigon, tên M. Kiến ăn 2 cắc, tàu các chú mới, mà Annam đi tàu của M. Kiến mà thôi. Sao vậy Ông...

Tên Đỗ-ô-Giáp đi Saigon chơi, bữa 3 giờ sáng qua đi ra thì-mộ về mà, gần lối Gò-đậu có chiếc xe hơi tây chạy tới, bị nhào, *bệ bể* sự, chở đi nhà thương, còn xe hơi bể chạy mất. Sao ngang vậy?

M. H... đi tàu *Felix Roussel* bị kẻ nào nung bộp-phơi, mất kết 41.000 quan, bắt có bắt.

Lại vụ một thụt kết nữa

Tòa đại-hình Hanoi xử phiên chót về vụ lấy tiền công

Chắc độc-giả còn nhớ mấy tin đăng rồi, nói về việc tòa đại-hình Hanoi nhóm kỳ nầy, chỉ xử mấy phiên đầu và vụ thụt kết. Những thủ-phạm phải tội rất lớn lắm.

Phiên chót, tòa đem xử vụ thầy ký dây thép là Hoàng-mạnh-Quý về tội 1 vụt 7000 đồng lúc thầy làm việc ở sở Tỉnh-Tức. Tòa kêu án thầy Quý 7 năm biệt - giam và 100 quan tiền vạ.

Ăn nghề lắm, mấy ông lấp ếng thụt kết sáng mắt chưa?

NO MORE FILMS

CASINO

HÁT BÓNG NÓI RA TIẾNG

Từ bữa thứ sáu 17 tây tới thứ năm 23-2-33

PARIS HOLIDAY

(*Thế-giới ca tiếng*)

Một tuồng điển rất hay :

LA PETITE DE MONTPARNASSE

với GRAZIA DEL RIO

Lucien Galas — Pierre Magnier

Baron Fils — Jeanne Cheirel

Mời chuyện phiền lòng rất thú vị cho mấy thành quân tiền tốn cùng cảm khách qua vui vẻ lắm lắm nhen.

GIÁ MỖI HÀI :

En Matinée et soirée

Loges et fauteuils ..... (1$00)

Loge ..... Parterre 1.00

Loge 0.80

Multiples places 0.60

Quatre sous 0.30

Quatre sous enfants 0.20

Không có tiền phụ trội chi thêm.

EDEN

HÁT BÓNG NÓI RA TIẾNG

Từ bữa thứ bảy 18 tây tới thứ ba 21-2-33

Có 8 ngày mà thôi

nên đến xem tuồng

LA PETITE CHOCOLATIÈRE

de Paul Cavault

hề Raimu thủ vai chánh bài tình *mot qui ninip thân và toàn bản* Jacqueline Francell — Simone Simon Pierre Berrin — André Dubosq

đều trong hai tiếng đồng hồ cười chết bỏ

Một tấm tuồng mà cười tính ký

Actu-Ités ném es du Journal filmé

Saigon ở đây rạp de Paris

GIÁ GIẢI

En Matinée et soirée

Loges et fauteuils 2me serie ..... 0$60

Balcon et fauteuils 2me serie 0.40

Không có tiền phụ trội chi thêm.

SAIGON -:- IMP. THANH-MAU 5-7 RUE DE REIMS — Le Gérant : NGUYEN-VAN-SAM